

**JMG – INSTITUTIONEN FÖR
JOURNALISTIK, MEDIER OCH
KOMMUNIKATION**

”INGEN KÄNNER OSS LIKSOM, DET ÄR INGEN SOM FRÅGAT”

En kvalitativ studie om hur ensamkommande,
afghanska killar upplever medierapporteringen om
dem

Alexandra Stenlund

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	Medie-och kommunikationsvetenskap
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	HT 2019
Handledare:	Nora Theorin
Kursansvarig:	Malin Sveningsson

Abstrakt

Uppsats/Examensarbete: 15 hp

Program och/eller kurs: Medie-och kommunikationsvetenskap

Nivå: Grundnivå

Termin/år: HT 2019

Handledare: Nora Theorin

Kursansvarig: Malin Sveningsson

Sidantal: 55

Antal ord: 13 687

Nyckelord: Medieupplevelser, medierapportering, medieeffekter, medieförtroende, invandring, gestaltning

Syfte: Studien syftar till att få en förståelse för hur ensamkommande killar från Afghanistan uppfattar medierapporteringen om dem och deras situation, samt *om* och isåfall *hur* det påverkar dem. Syftet är också att undersöka gruppens förtroende för medierna och om de upplever att rapporteringen om dem har förändrats över tid.

Teori: Det teoretiska ramverket utgår från tidigare forskning om medieupplevelser och medieförtroende, samt har en grund i gestaltningsteorin

Metod: Fokusgrupper

Material: Tre fokusgrupper med sammanlagt 11 ensamkommande afghanska killar

Resultat: Resultatet visar att gruppens generella uppfattning om medierapporteringen om dem är negativ och att detta påverkar dem på olika sätt. Detta både på ett personligt plan, kring hur de pratar om sin bakgrund och bemöter andra men också deras medieförtroende. Det fanns nyanser i svaren där ett fåtal respondenter generellt litade på svenska medier och ett större antal upplevde skillnader mellan olika mediekanalers rapportering, där ett par upplevdes rapportera mer positivt. Alla respondenter upplevde att medierapporteringen om dem förändrats över tid och blivit mer negativ. De upplevde också att medierna rapporterade på ett sätt som inte stämmer överens med verkligheten, vilket var ett av de största skälen till det låga medieförtroendet.

Ett speciellt tack

*Till er elva, som genom att dela med er av era upplevelser och tankar har lärt mig så mycket. Utan er hade den här texten aldrig blivit skriven.
Era erfarenheter behöver höras och fler borde lyssna.*

Till Nora Theorin, min handledare

Utan dig hade det här aldrig gått, tack för ditt ovärderliga engagemang och all din noggrannhet.

Executive summary

Media is not only the main source of news, it also plays a role in our everyday conversations and have an effect of what we talk about, and how we do it. The media provides an opportunity to experience what we cannot see with our own eyes, follow crucial events unfolding domestically as well as internationally; and is an important tool for understanding the world around us. Because of the important role media play in our life, naturally a lot of studies have focused on how it affects us. The studies have in general focused on the media effects and the media content, even though there is previous research on media perceptions more research is needed.

This study had focused on the people that is written about in the news, in this case migrants. Since the so-called migrant crisis 2015 a lot of people have fled to Europe; and much media content was focused on this. Although there have been studies about the reporting, few studies have focused on how the reporting affects the migrants themselves. This study will focus on the experience of young, unaccompanied afghan boys who came to Sweden around 2015. The choice is based on the aspects that a lot of people from this group fled to Sweden that year, and that the media coverage have been comprehensive. The purpose of the study is to gain a deeper understanding of how this group experienced the media coverage and what impact it had on their lives. Furthermore, it will examine whether they have experienced a change in the media discourse over the last few years and to what extent they trust the swedish media. Thus, the themes of this research will be comprised of media coverage on migrants, the experience of media reporting, media trust and polarisation.

Driven by the interest to get a deeper understanding of the experience of the media reporting, and the effect it may have on the participants, focus groups were held. The results indicate that most of the participants have a negative view of the media and experience a lack of understanding of their situation, which also affects their media trust. Although all participants expressed negative views of the media in general, some of them argued that certain media channels were more trustworthy, and others less so. The result of this study show that more research is needed to further our understanding of the overall impact that media coverage has on the individual. This study offers several reflections and suggestions for future research

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	5
2. Bakgrund och problematisering	6
3. Syfte och frågeställning.....	9
4. Tidigare forskning	10
4.1 Mediernas rapportering om invandring.....	10
4.2 Polarisering	14
4.3 Medieförtroende och upplevelser av medier.....	17
4.4 Medieförtroende i Sverige hos invandrare: bristfällig forskning	18
4.5 Medieupplevelser och förtroende hos invandrare	18
6. Metod	19
6.1 Val av metod	19
6.2 Generaliseringsanspråk	20
6.3 Urval och rekrytering	20
6.3.1 Varför afghanska ensamkommande killar?	20
6.3.2 Rekryteringsprocess.....	25
6.3.3 Process	26
6.3.4 Intervjuguide.....	27
6.3.5 Bearbetning och analys av materialet	28
6.3.6 Studiens tillförlitlighet	28
6.3.7 Etiska överväganden	29
7. Resultat och analys.....	31
7.1 Mediepåverkan.....	32
7.1.1 Upplevelsen av medierapporteringen och effekten på allmänhetens åsikter	32
7.1.2 Förändrad medierapportering	37
7.2 Medieförtroende.....	38
7.2.1 Gruppens medieförtroende	39
7.2.2 Medieförtroendets effekter	41
8. Slutdiskussion.....	43
8.1 Slutsatser	43
8.2 Reflektioner kring genomförandet av studien.....	45
8.4 För framtida forskning	46
8.5 Författarens avslutande ord.....	46
9. Källförteckning.....	47
10. Bilagor.....	53
Bilaga 1: Intervjuguide.....	53
Bilaga 2: Enkät inför gruppintervju	54
Bilaga 3: Facebook-efterlysning	55

1. Inledning

“De har skrivit så mycket... typ som att alla är rädda för invandrare. Om någon ser en invandrare, så byter de sida på vägen.”

2015 tog Sverige emot väldigt många flyktingar i jämförelse med åren innan (Migrationsverket 1, 2019). Hösten 2015 har sedan dess omnämnts som ”flyktingkatastrofen”, där många flyktingar kom till Europa över medelhavet. Ett Europa som under denna tid hade relativt öppna gränser. Flyktingkrisen var global. Statsminister Stefan Löfven stod på scen vid en manifestation anordnad av Refugees Welcome och sa “Mitt Europa bygger inte murar, vi hjälps åt” och manade till solidaritet (TV4-nyheterna, 2015). Men det politiska landskapet förändrades och Sverige, liksom många andra EU-länder, beslutade att begränsa möjligheten att komma till Sverige och att söka asyl här. I början på 2016 infördes ID-kontroller mellan Sverige och Danmark, möjligheten att få permanent uppehållstillstånd begränsades och de flyktingar som fick asyl fick främst tillfälliga uppehållstillstånd (Migrationsverket 2, 2019). Vissa av de flyktingar som kom hit under 2015 och väntat på beslut om uppehållstillstånd sedan dess har under 2018–2019 fått avslag på sina ansökningar och deporterat. Detta har hänt många afghaner som är den grupp som denna studie kommer att handla om. Under 2018 gällde de 4726 afghaner varav 194 av dessa var ensamkommande barn (Migrationsverket 3, 2018).

Den här studien kommer att handla om de som påverkats mest av flyktingkrisen: nämligen flyktingarna själva. Avgränsningen har gjorts till afghaner och studien syftar till att undersöka hur ensamkommande afghanska killar upplever mediebilderna av dem. Valet av denna grupp baseras på att det under 2015 kom väldigt många av just denna grupp (drygt 23 000 barn och ungdomar) till Sverige (Migrationsverket 3, 2018). Ett annat skäl är att de varit mycket synliga i medierna de senaste åren.

2. Bakgrund och problematisering

Medier verkar inte i ett vakuum utan i en samhällelig kontext. När det politiska landskapet förändras och stora händelser (såsom den ökade flyktinginvandringen) sker så påverkar det medierna, även om frågan om det främst är medierna som påverkar politiken eller tvärtom kan diskuteras och är något som olika forskare har olika syn på (Larsson, 2005; Stavrakakis, 2018). Vad som kan konstateras är att det finns en hel del forskning kring hur den medierna rapporterar, det finns också forskning kring hur rapporteringen påverkar människors attityder gentemot invandring och hur detta kan tänkas påverka samhället. Vad som däremot är betydligt mindre utforskat är hur invandrare själva upplever medierapporteringen om dem. Denna studie ska ta avstamp i tidigare forskning och ta ett steg för att utforska hur medierapportering kan uppfattas av en invandrargrupp; i detta fall afghanska ensamkommande killar. Med ensamkommande menas en person som är under 18 år, som har blivit separerad från sin familj och släkt och inte tas om hand av någon av dessa eller någon som enligt lag eller överenskommelse är ansvarig för att göra detta (Red cross, 2004).

Ett av skälen till urvalet är att det är en stor grupp i Sverige men baseras också på andra aspekter, där ett av dem är att de varit väldigt synliga i medierna de senaste åren. Detta presenteras djupare under *urval*, senare i texten.

Ur ett samhällsperspektiv är det viktigt att alla invånare kan ta del av medier för exempelvis nyheter och samhällsinformation. Att det finns en objektiv och balanserad nyhetsrapportering som invånarna kan lita på, är av stor vikt. Medierna ska förhålla sig till de pressetiska reglerna som bland annat berör vikten av korrekta nyheter och att "höra båda sidor" (PO, 2019). Två av de aspekterna är att värna om personlig integritet och att ge plats för bemötande på kritik och påståenden av olika slag (Weibull & Wadbring, 2014). De fria medierna är en grundsten i det demokratiska samhället och har ett stort ansvar i att förmedla händelser så sanningsenligt och objektivt som möjligt (Medieombudsmannen, 2019). Eftersom ingen kan uppleva allt som händer i samhället samtidigt, är medierna invånarnas extra ögon och det är viktigt att de kan lita på att medierna därmed gör det på ett så sanningsenligt sätt som möjligt (Ardévol-Abreu

& Gil de Züniga, 2017). Vikten av en opartisk, saklig och balanserad nyhetsförmedling handlar om mer än bara enstaka medier: det är en grundbult i det demokratiska samhället (SFS 1949:105).

Vikten av en balanserad nyhetsrapportering handlar inte bara om mottagaren utan också om de som beskrivs i olika nyheter och reportage. Kamenova (2014) menar att om det finns grupper i samhället som rapporteras om på ett obalanserat sätt kan det ha en påverkan på de individer som tillhör denna grupp. Det teoretiska resonemanget bygger på att om någon tar del av negativt vinklade nyheter om grupper som den inte möter i sin vardag, skapas bilden den har av gruppen genom medierna. Är då mediebilden ensidig och obalanserad finns det en problematik i det då det både kan skapa och förstärka fördomar; som i sin tur kan leda till en ökad polarisering (ibid).

Forskning visar att en stor del av rapporteringen om invandrare tenderar att vara negativ. En studie som visar detta är en innehållsanalys beställd av UNHCR, som granskat medierapporteringen i fem europeiska länder under 2014–2015. Även om studien visade på stora skillnader mellan de olika länderna, kunde ändå ett mönster utläsas där majoriteten av artiklarna var negativt vinklade (Berry et al, 2016). En forskningsöversikt från 2018 som samlar olika studier visar samma tendenser (Eberl et al., 2018). För att återkoppla till ovanstående stycke finns det en problematik i den ensidigt negativa rapporteringen då det kan korrelera med en ökad polarisering. När svenskfödda personer sällan har en personlig relation med en person från ett annat land, som kan vara fallet i ett polariserat samhälle, bildar de sina åsikter delvis genom mediebilderna, där invandrare omskrivs snarare än får uttala sig själv (Schierup et al., 2017). Det kan resoneras kring om detta också kan påverka invandrades medieförtroende, om de inte känner igen sig i bilden av hur dem och deras situation beskrivs. Ett lågt medieförtroende kan göra att individer eller grupper vänder sig ifrån medierna och väljer att ta del av alternativa medier eller undviker medier överlag. Det kan också handla om att välja medier som ligger i linje med ens preferenser, vilket omnämns som selektiv exponering (McLeod et al., 2017; Sawicki et al., 2013).

Ur ett inomvetenskapligt perspektiv är forskningsfrågan, hur afghanska ensamkommande killar upplever medierapporteringen om dem intressant då det finns en tydlig forskningslucka som är relevant att fylla för att få en ökad förståelse för hur olika grupper i samhället upplever

medierapportering, samt vilka effekter det kan ha. Forskning som gjorts kring rapportering om invandring fokuserar sällan på gruppens egen uppfattning utan snarare på medieinnehållet som sådant och dess effekter på den allmänna opinionen. Därav ska denna studie fokusera på just dessa individers upplevelse av mediernas rapportering.

Som ovan nämnt finns det inte så mycket forskning om just medieupplevelser när det kommer till invandrare. Det är därmed intressant att komplettera forskningen om medieinnehåll och påverkan på den allmänna opinionen med forskning kring upplevelsen av rapportering och den eventuella påverkan den har på individen. Detsamma gäller medieförtroende, vilka effekter kan medierapporteringen om dem som grupp ha på deras medieförtroende? Även här saknas forskning för att se eventuella skillnader i medieförtroende hos olika grupper och vilka aspekter det i så fall kan bero på. När det kommer till vilka medier det gäller har inte författaren begränsat materialet gruppen får uttala sig om, förutom att det ska beröra de svenska medierna. Deltagarna har själva fått styra vilka medier de uttalar sig om utifrån vilka medier de tar del av. Studien ämnar få deras generella bild av medierna de använder och handlar om deras egna uppfattningar. Därmed har inte deras åsikter värderats utifrån statistik på hur de olika medierna rapporterar. Däremot är den tidigare forskning en förutsättning för att göra en relevant analys av den fakta som kommer fram. ”Medier” innefattas både traditionella medier och sociala medier, vilket deltagarna informerats om.

Denna studie koncentrerar sig på hur afghanska ensamkommande killar upplever mediernas rapportering. Resultatet kan generaliseras till den grad att det kan antas visa mönster och mekanismer som påverkar hur grupper och individer upplever medieinnehåll (Johansson, 2019). Studien är kvalitativ och kan inte generaliseras statistiskt. Även om resultatet inte kan generaliseras på det sättet finns det ett teoretiskt generaliseringsanspråk, studien kan ses som en referens för framtida forskning som rör framförallt invandrargrupper och deras upplevelser kring medieinnehåll (ibid.).

3. Syfte och frågeställning

Studien syftar till att få en förståelse för hur ensamkommande killar från Afghanistan uppfattar medierapporteringen om dem och deras situation, samt *om* och isåfall *hur* det påverkar dem. Syftet är också att undersöka gruppens förtroende för medierna och om de upplever att rapporteringen om dem har förändrats över tid.

De tre huvudsakliga frågorna efterföljs av underfrågor kopplade till dem. Underfrågorna står i kursivt.

Frågeställningar

- Hur upplever gruppen mediernas rapportering om dem?
Påverkar mediernas rapportering dem och isåfall hur?
Upplever de att det finns en koppling mellan medierapportering och den allmänna opinionen?
- Upplever gruppen att rapporteringen om dem har förändrats sedan de kom till Sverige (2015) fram tills nu (2019)?
- Upplever gruppen att man kan lita på svenska medier?
Kan man se något samband mellan förtroende och om/hur man tar del av medier?

4. Tidigare forskning

Forskningsöversikten utgår från teman som alla hänger ihop med, eller fokuserar på, invandring och invandrare. Det första temat berör hur medierna *rapporterar om invandring*, det andra berör *polarisering* kopplat till medierapportering och medieförtroende. Det tredje temat berör just *medieförtroende* hos invandrare och forskning kring invandrares *upplevelser och uppfattningar* kring mediernas rapportering om dem. Det teoretiska ramverket är integrerat i den tidigare forskningen. Varje tema kopplar an till en eller flera forskningsfrågor och intentionen är att valet av fokusområdena för den tidigare forskningen ska förstås kopplat till de olika forskningsfrågorna.

4.1 Mediernas rapportering om invandring

Studiens syfte är att få en förståelse för hur medierapporteringen kring de ensamkommande afghanska killarna *uppfattas* av de själva. Fokuset är således inte på rapporteringen i sig utan upplevelsen av den. För att kunna göra en relevant analys av fokusgruppernas svar krävs dock en viss förkunskap kring hur medierapporteringen ser ut, eftersom det rimligtvis påverkar respondenternas upplevelser. Det finns ingen forskning som fokuserat på hur media rapporterar om afghaner specifikt. Därmed kommer forskning som berör medierapportering om invandring och invandrare generellt istället att presenteras. En av forskningsfrågorna är “hur upplever gruppen mediernas rapportering om dem?”. Nedanstående forskningsöversikt ska ge relevant bakgrundsinformation för att kunna resonera kring deltagarnas svar på denna fråga.

Forskning kring medierapporteringen är främst gjord i USA och i europeiska länder, exempelvis i Frankrike och Belgien, vilket kommer synas i översikten. I de fall då forskningen berör europeiska länder är Sverige inte alltid inkluderat. Det finns inte särskilt mycket forskning med fokus på enbart Sverige; den som finns presenteras i översikten.

I en forskningsöversikt från 2018 som samlar forskning från olika europeiska länder, syns tendenser när det kommer till hur medierna rapporterar om invandring generellt (Eberl et al., 2018). Invandrare är generellt underrepresenterade i medierna och där de är omskrivna är det

främst ur ett problematiserande perspektiv; som ett hot mot landets säkerhet, kultur eller ekonomi. Studien påvisar att trots skillnader mellan länder är det främst negativ rapportering som sker. Personer med utomeuropeiskt ursprung eller de som anses ha en kulturell bakgrund som skiljer sig från den europeiska majoriteten rapporteras det mer negativt om än andra invandrare (ibid.).

Rapporten “Press Coverage of the Refugee and Migrant Crisis in the EU” från UNHCR baseras på innehållsanalyser från europeiska medier under 2014–2015. Resultatet ligger i linje med andra internationella studier som visar att invandring främst rapporteras ur ett problematiserande perspektiv (De cock et al., 2018). I rapporten från UNHCR lyfts en annan aspekt som är intressant, fångad i följande citat: “*There were only a handful of articles across the nearly 2000 articles in the sample which focused on the need to resolve the conflict in Syria or address the abuse of human rights in states such as Afghanistan, Eritrea, Sudan or Iraq.*” (Berry et al., 2016:9). Utan att dra förhastade slutsatser baserat på en undersökning, kan det vara intressant att ha med att rapporteringen i europeisk press tenderar att fokusera på de invandrare som kommit till Europa snarare än de konflikter de flytt ifrån. Det stämmer överens med andra forskningsresultat som framkommit, att fokus läggs på hur invandring kan påverka landet de kommer till, främst ur ett negativt perspektiv (Berry et al., 2016; De cock et al., 2018).

Vidare gestaltas flyktingar utifrån ett narrativ, där en flykting anses vara bra eller dålig utifrån vissa normer (Szcepanik, 2016 se De cock et al., 2018). De aspekter som dessa personer beskrivs utifrån gör att medierna på ett sätt dömer huruvida en person anses vara en “värdig flykting”; snarare än att det bedöms utifrån internationella bestämmelser. Det blir alltså en värderande beskrivning snarare än objektiv (Szcepanik, 2016 se De cock et al., 2018). Det visar också på en tudelad bild, där en flykting antingen ses om en person som behövt fly för att överleva, eller en person som bara försöker komma till västvärlden för att ta del av, eller utnyttja, fördelarna (Van Gorp, 2006 se De cock et al., 2018). Det finns, enligt Szcepanik (2016) också en skillnad i hur män kontra kvinnor porträtteras, där kvinnor beskrivs som passiva och känsliga, men också i större utsträckning målas upp som offer. Till skillnad mot dem beskrivs män som mer aktiva (gör aktiva val) medan de också anses mer aggressiva och därmed inte ses som offer i lika hög grad (Szcepanik, 2016 se De cock et al., 2018). De tenderar dessutom att beskrivas som farliga och som ett hot (ibid.). Det finns också studier som visar att flyktingar beskrivs i metaforiska termer; att de till exempel strömmar in, gör

intåg, att det är en “flodvåg” av flyktingar et cetera (Gabrielatos & Baker, 2008, se Abid, Aman & Rahman., 2017). Det går i linje med ovanstående forskning; det finns en värderande snarare än objektiv beskrivning och diskursen tenderar att vara negativ.

När det gäller forskning baserat enbart på det svenska medielandskapet är det ett tämligen outforskat område. Det finns dock undantag. Strömbäck et al., (2017) har till exempel gjort en rapport om hur svenska medier rapporterat om invandring och hur invandrare gestaltas mellan åren 2010–2015. Rapporten teoretiska ramverk baseras dels på teorier om nyhetsvärdering, dels på gestaltningsteorin.

Resultaten från rapporten av Strömbäck et al., (2017) visar att medierna oftare rapporterar negativt än positivt om invandring. Det som också framkommer är att medierna inte alltid rapporterar på ett balanserat och sanningsenligt vis, vilket är ett av de journalistiska idealen (Strömbäck et al., 2017; Weibull & Wadbring, 2014). Detta gäller exempelvis om man jämför statistik mellan hur många som invandrat till Sverige, samt vilken typ av invandring det handlar om (arbetskraftsinvandring, asylsökande och flyktingar, anhöriginvandring et cetera). Statistiken överensstämmer inte med sättet medierna rapporterar om det, det har till exempel skrivits oproportionerligt mycket om flyktinginvandring jämfört med hur diverserad invandringen under de undersökta åren varit (Strömbäck et al., 2017). En annan aspekt som lyfts fram är att enbart 3% av de granskade artiklarna skriver ut statistik; antalet invandrare redovisas alltså inte siffror i samband med rapporteringen.

När det kommer till hur invandring och invandrare gestaltas när det handlar om vilka effekter de har på samhället, har enligt rapporten fler negativa än positiva gestaltningar kunnat utrönas (Strömbäck et al., 2017). Ett av resultaten från ovan nämnd UNHCR-rapport visar att Sveriges medier generellt inte rapporterar om invandring utifrån ett humanitärt perspektiv, alltså utifrån flyktingarnas situation (Berry et al, 2016). Det hänger ihop med de resultat som framkommer i Strömbäcks rapport, exempelvis beskrivs det i flera tidningar att invandrare “försvagar den sociala sammanhållningen” i samhället (Strömbäck et al., 2017:38). När det kommer till positiva gestaltningar var det främst den kompetenshöjande effekten som invandrare kan ha på den svenska arbetsmarknaden som lyftes fram. Dock lyftes inte detta fram i lika stor utsträckning som de negativa effekterna (ibid.) Studien innehåller viktiga resultat för att se hur den svenska rapporteringen sett ut. Det ska dock nämnas att studien är baserad på enbart tidningar och medielandskapet dels är bredare än så, dels i ständig

förändring. Studien visar dessutom hur medierapporteringen sett ut innan 2015 och alltså inte efter den så kallade flyktingkatastrofen. Det ska ha i åtanke att den mediala diskursen kan ha förändrats sedan 2015, baserat delvis på den internationella forskning som redovisats tidigare i avsnittet.

Värt att nämna är att många av de innehållsanalyser och den forskning om medieeffekter som gjorts använder sig av ett teoretiskt ramverk som helt eller delvis baseras på gestaltningsteorin; exempelvis är det en del av ramverket i rapporten ovan (Strömbäck et al., 2017; Igartura, 2011; Szcapanik, 2016) Teorin, som handlar om att mediernas gestaltning av händelser och aktörer påverkar inte bara vad allmänheten pratar om utan också hur, tillämpades först på 1970-talet av Tuchman (1976) men har utvecklats och tillämpats av en rad forskare under de efterföljande åren. Igartura (2011), exempelvis, som visar på relevansen i gestaltningsteorin genom att beskriva hur forskning visar på att mediernas rapportering inte bara påverkar vad allmänheten pratar om utan också *hur* de pratar om saker. Även i denna studie kommer gestaltningsteorin vara en del av det teoretiska ramverket för att analysera respondenternas svar. Detta för att ha en relevant teoretisk bakgrund för att resonera kring deras upplevelser av mediegestaltning av dem.

Efter denna genomgång ska nedanstående avsnitt handla om polarisering och hur det kopplar an till både medierapportering och medieförtroende.

4.2 Polarisering

Nedan följer en översikt på forskning om polarisering, som mycket förenklat handlar om kontraster mellan grupper och om maktfördelning. I ett samhälle som är polariserat delas befolkningen delvis upp genom de som har mycket makt och de som inte har det (Stavrakakis, 2018). I denna uppsats är fokuset främst på uppdelningen mellan svenskfödda och invandrare.

Valet att ha med forskning om detta är för att få en ökad förståelse för hur det samspelar med rapportering om invandring och medieförtroende. Även om denna studie berör medierapportering och upplevelser av den, är det rimligt att se studien i en större, samhällelig kontext. Medierna och resten av samhället är inte fränkopplade varandra. I Sverige finns tendenser som pekar på en ökad polarisering (Schierup et al., 2017). Om polariseringen ökar kan det ha en påverkan på den mediala diskursen.

Tidigare forskning om polarisering kopplar an till forskningsfrågan om gruppen upplever att rapporteringen har *förändrats över tid*. Polarisering hänger också ihop med frågan om *mediernas påverkan på den allmänna opinionen* då det finns en koppling mellan hur medierna rapporterar om en grupp och hur allmänheten ser på dem, vilket presenteras mer utförligt i översikten. Det finns också ett samband mellan polarisering och medieförtroende då det finns viss forskning som pekar på att människor i samhällen som är mer polariserade, tenderar att ha lägre förtroende för medier (Hanitzsch, Van Dalen & Steindl, 2018).

Nedan följer forskningsöversikten kring ämnet **polarisering**.

Det finns forskning som pekar på att polarisering kan ge konsekvenser för de som invandrat till ett land men också samhället som helhet. Det finns olika bilder av polarisering, som anses kunna leda till politiska rörelser (både populistiska och motståndare mot detta) och också skapa och/eller växa av politiska beslut och den politiska diskursen (Stavrakakis, 2018; Schierup et al., 2017; Kamenova, 2014).

Forskning om polarisering har främst ägt rum i en europeisk och internationell kontext (se Kamenova, 2014, Stavrakakis, 2018 och Hanitzsch et al., 2018) medan viss forskning fokuserat på Sverige (se Schierup et al., 2018).

Polarisering handlar som tidigare nämnt om kontraster mellan grupper och om maktuppdelning. När samhället mer eller mindre tydligt delas upp i de som har makt och de som inte har det, skapas en spricka mellan de vars röster representeras i beslutsfattande och medierna gentemot de som något förenklat kan kallas "de andra", de som det pratas *om* istället för *med* (Stavrakakis, 2018). Detta är något som syns i det svenska samhället, menar Schierup, Åhlund & Neergaard vars forskning är baserad i Sverige. Där är det framförallt i de stora städerna en skillnad mellan de centrala delarna och förorten, som främst befolkas av migranter eller andra generationens invandrare (Schierup et al., 2017). Vidare menar Stavrakakis att populismens framväxt är en stark bidragande faktor till polarisering där en skarp linje går mellan de populistiska kontra antipopulistiska rörelserna, där människor positionerar sig gentemot varandra (ibid.). Det finns skiljelinjer mellan migranter/andra generationens invandrare och personer med svensk bakgrund men också mellan de som på något vis identifierar sig med de populistiska strömningarna och de som ställer sig starkt emot (Stavrakakis, 2018; Schierup et al., 2017).

Kamenova (2014) resonerar kring den mediala diskursen och menar att den förstärker skillnader mellan de som är födda i ett land kontra invandrare (migranter, flyktingar, arbetskraftsinvandrare et cetera), där man framhåller de sistnämnda som "de andra" och skapar avstånd mellan dessa grupper. Man målar upp en bild av att de problem som finns i samhället främst är kopplade till "de andra" och att invandringen är ett hot mot samhället i sin helhet. Kamenova förstärker sitt resonemang genom att exemplifiera nyhetsartiklar i Frankrike respektive Bulgarien, där ett flertal artiklar i Bulgarien visar på en extremt polariserande bild av "de andra" enligt författaren (ibid.). Vidare menar Kamenova att polariseringen i samhället gör att många av de som är födda i landet aldrig kommer i kontakt med invandrare och att medierna därmed formar deras bild av invandrare. Eftersom vissa inte har särskilt mycket erfarenheter eller personlig kommunikation med invandrare i sin vardag, formar mediebilderna av "de andra" deras egen bild; det blir som en upplevd erfarenhet fast den i realiteten inte skett (Kamenova, 2014). Konsekvenserna är inte bara en ensidig bild av "de andra" utan kan också skapa konsekvenser för de som skrivs om på ett ensidigt sätt.

Kamenova (2014) menar att det kan leda till tre olika beteenden; antingen att man försöker

skapa en kontrasterande bild av sig själv gentemot medias bild, att man försöker skapa en kontrasterande bild av "sin" grupp som helhet eller helt enkelt anpassar sig efter den bild som media presenterar. Exempelvis kan en person som blir beskriven på ett väldigt stereotypt sätt rätta sig efter och förändra sitt agerande eller beteende utifrån dessa beskrivningar.

Schierup et al., (2017) fokuserar främst på hur det förändrade politiska klimatet leder till en ökad polarisering och ser en koppling mellan striktare invandringspolitik, en växande populistisk och nationalistisk rörelse som bygger på skepsis mot invandring och en förändrad diskurs när det gäller invandring överlag. Detta är inte ett kausalt samband mellan en aspekt och en annan, utan de nämnda aspekterna samverkar med varandra (ibid.). En konsekvens av att samhället blir mer polariserat är att det blir större skillnader mellan förort och resterande delar av samhället; där det i förorten främst bor invandrare eller andra generationens invandrare. Detta gäller på politisk nivå rent resursmässigt men också att det skapas kontrasterande bilder där förorten ses som ett problemområde (Schierup et al., 2017). Som ovan nämnt kan detta leda till att man antingen försöker höja rösten och skapa en annan bild av sitt område, men kan också leda till att man istället anpassar sig till medias negativa bild (Kamenova, 2014). Problematiken med polarisering gäller inte bara förort kontra stad utan människor emellan, där invandrare i generella termer ses som anledningen till olika samhälleliga problem (Schierup et al., 2017)

Det finns forskning som pekar på att människor i samhällen som är mer polariserade, tenderar att ha lägre förtroende för medier (Hanitzsch, Van Dalen & Steindl, 2018). Det finns också en koppling mellan förtroendet för de politiska institutionerna och förtroendet för medier, där ett lågt förtroende för politiken korrelerar med lågt medieförtroende. Alltså påverkar den politiska kontexten hur medierna uppfattas och om ett samhälle bli mer polariserat, borde rimligtvis även skillnaden mellan olika gruppers medieförtroende att bli större. Nästa avsnitt handlar om medieförtroende och det kan vara relevant att ha en förståelse för att detta och polarisering kan påverka varandra.

4.3 Medieförtroende och upplevelser av medier

För att kunna göra en relevant analys kring svaren på frågan om gruppen har *förtroende för svenska medier* samt *hur de upplever mediernas rapportering*, kommer nedan tidigare forskning kring medieförtroende. Det finns väldigt lite forskning kring just invandrades medieförtroende och också kring deras upplevelser av medier. Den som finns kommer att redovisas nedan. Översikten börjar med en kortare redovisning kring forskning om medieförtroende överlag; både vilka konsekvenser ett lågt medieförtroende kan ha i en samhällskontext och effekterna det kan ha på individnivå. Sedan presenteras forskning kring medieförtroende och medieupplevelser hos invandrare.

Medierna har en viktig roll i samhället bland annat genom att sprida information och nyheter samt att granska makten (Weibull & Wadbring, 2014). Eftersom ingen kan uppleva allt som händer i samhället samtidigt, måste man förlita sig på att andra rapporterar om det på ett balanserat och tillförlitligt sätt (Ardévol-Abreu & Gil de Zúñiga, 2017). Där spelar medierna en stor och viktig roll. För att detta ska fungera behöver allmänheten ha förtroende för medierna (ibid.). I och med digitalisering och en mer diversifierad mediavärld har de traditionella medierna fått konkurrens från digitala medier, alternativa medier och medborgarjournalistik (Weibull & Wadbring, 2014). Det gör också att de som saknar förtroende för traditionella medier tenderar att vända sig till andra typer av medier. Det gör att olika personer tar del av olika medier, och väljer de som de anser vara mest trovärdiga (Ardévol-Abreu et al., 2017).

Det finns mycket forskning som pekar på att det finns en koppling mellan det som medierna rapporterar och allmänhetens åsikter; hur medierna rapporterar påverkar alltså hur allmänheten tänker om olika saker. Det påverkar inte bara vad de tänker på, utan också hur de tänker på det (McLeod, Wise & Perryman, 2017; Igartua, Moral-Toranzo & Fernánde, 2011).

4.4 Medieförtroende i Sverige hos invandrare: bristfällig forskning

Det finns inte särskilt mycket forskning som undersöker medieförtroende i Sverige och framförallt finns det lite forskning som fokuserar på invandrares medieförtroende. Ett exempel är den fokusgruppsstudie som gjordes under valet 2018, som främst fokuserat på invandrares medieanvändning och uppfattning av medier (Theorin, 2018). Resultatet visade att det fanns både positiva och negativa uppfattningar om medier, även om de negativa var mer centrala och ofta efterföljdes av ett mer omfattande resonemang (ibid).

SOM-institutet är en aktör som under flera år undersökt det generella medieförtroendet i Sverige (Martinsson & Andersson, 2018; Anderson, 2018). Det finns inga resultat som pekar på att förtroendet för medierna i Sverige generellt har blivit lägre utan nivån har fortsatt vara stabil (Andersson, 2018; Strömbäck, 2017). Detta kan vara relevant att veta för att veta hur det ser ut hos populationen i landet, trots bristen på särskilda data för just invandrare. Nedan följer en redovisning av den forskning som fokuserat på invandrares medieupplevelser och förtroende.

4.5 Medieupplevelser och förtroende hos invandrare

Det kan konstateras att det råder en brist på forskning kring hur invandrargrupper uppfattar medierapportering och också kring deras medieförtroende. Christiansen (2004) menar dock att det finns indikationer på att invandrare generellt har en negativ bild av medier och upplever den bild av dem som medierna presenterar som osaklig (ibid.). I artikeln, som baseras på kvalitativa studier, ser Christiansen att detta kan leda till att gruppen inte använder sig av de medierna; utan istället tar del av medier från exempelvis det land de kommit från. Risken är att gruppen helt vänder sig ifrån de nationella medierna (Horst, 2018; Christiansen, 2004).

Utifrån denna mycket bristfälliga tidigare forskning finns ett behov av mer forskning och det är därför denna studie bland annat ska undersöka huruvida studiens deltagare har *förtroende* för de svenska medierna, samt hur de *upplever* medierapporteringen.

6. Metod

6.1 Val av metod

En god metod för att kunna undersöka hur afghanska ensamkommande killar upplever medias rapportering är att grupperna som berör intervjuas. Metoden som ska användas i denna studie är fokusgrupper, detta för att undersöka hur gruppens egna upplevelser och reflektioner kring ämnet. Studien är kvalitativ; målet är att få en djupare förståelse och kunskap om ämnet. Eftersom åsikterna om medierapporteringen kan skilja sig åt mellan individerna är det inte bara intressant att höra deras olika åsikter utan också höra resonemanget gruppen emellan (Esaiason et al, 2017). Eftersom det är svårt att på förhand veta vilka tankar och åsikter som kan komma upp gäller det att vara öppen för den information som kommer fram. Därför ska intervjuerna vara semistrukturerade, med förberedda frågor, som delvis kan förändras och framförallt kompletteras under intervjuens gång (Kvale, 1997). Intervjufrågorna är baserade på studiens forskningsfrågor. Syftet med metoden är att få större kunskap och inblick i gruppens upplevelser, ny kunskap och ett brett, djupgående perspektiv, därmed lämpar sig en kvalitativ metod väl (Esaiason et al, 2017).

Valet av fokusgrupper istället för enskilda intervjuer är för att deltagarna ska kunna känna trygghet och ta stöd av varandra, då ämnet kan vara känsligt. Vissa av deltagarna kan dessutom befinna sig i en känslig och svår situation, kopplat till att de flytt och nu är i en asylprocess. Eftersom alla deltagarna har liknande bakgrund, erfarenheter och till viss del både delar yttre och inre attribut kan de känna samhörighet (Wibeck, 2010). Detta gör det lättare för den enskilde att dela sina åsikter och kunna få stöd och respons på det den berättar (ibid). Det är dock inte helt oproblematiskt att ha fokusgrupper där deltagarna har många liknande egenskaper. Det kan leda till att deltagarna anpassar sig till varandra och att de åsikter de uttrycker blir mer likartade. En risk är att deltagarna får en känsla av att det finns ett "rätt" svar och att om någon har en avvikande åsikt inte vill eller vågar uttrycka den (Wibeck, 2010). Moderatoren måste vara medveten om detta under intervjun och försöka undvika att en sådan situation uppstår eller försöka guida gruppen ur det om så sker. Trots de risker som finns med att individerna kan påverka varandra, övervinner dock fördelarna nackdelarna. Därav valet att ha fokusgrupper istället för enskilda intervjuer. Att gruppens medlemmar kan stötta varandra i samtalet när det gäller frågor som kan vara svåra är en fördel, men det är

också en fördel rent språkligt. Eftersom dessa personer inte bott i Sverige så många år kan språknivån skilja sig åt mellan individerna. Det kan vara en fördel att de som förstår och talar svenska mer flytande kan hjälpa dem som har svårare för det. Självklart är detta bra för både gruppens medlemmar men också för resultatet i sig. Detta är något som visade sig vara en fördel under intervjutillfällena, då deltagarna hjälptes åt med språksvårigheter när sådana uppstod.

6.2 Generaliseringsanspråk

Syftet med studien är att tillföra ny information till ämnet om upplevelser av mediernas rapportering och hur det påverkar gruppen den berör. Snarare än att utveckla teorier eller omtolka tidigare forskningsresultat syftar studien till att tillföra ny kunskap om detta specifika ämne. Intentionen är att få en djupare förståelse för hur ensamkommande afghanska killar upplever medierapportering och har därmed fokus på djup snarare än bredd. Målet är inte att kunna generalisera resultatet statistiskt, eftersom gruppen inte består av ett representativt urval (Johansson, 2019). Däremot ska det i resultatet kunna urskiljas mönster och strukturer, och gå att finna grundläggande information om hur gruppen upplever medieinnehåll. Genom att se mekanismer bakom, kan man teoretiskt generalisera resultatet och ha det som referenspunkt vid framtida studier som rör liknande grupper (ibid.). Därmed finns det ett visst generaliseringsanspråk, för att ge viktig information inför framtida forskning. Eftersom det finns en sådan uppenbar forskningslucka när det kommer till medieupplevelser, kan denna studie vara en del av grunden att bygga vidare på.

6.3 Urval och rekrytering

6.3.1 Varför afghanska ensamkommande killar?

Studiens deltagare kommer bestå av ensamkommande afghanska killar. Valet att koncentrera sig på denna grupp baseras på en rad aspekter. För det första finns det, som nämnts i avsnittet med tidigare forskning, en forskningslucka vad gäller invandrares generella upplevelser av medierapporteringen om dem. För denna studie gjordes dock ett urval, med beslutet att koncentrera sig på invandrare från Afghanistan och i nästa steg gör en avgränsning till ensamkommande killar. Detta baseras delvis på att det kom väldigt många ensamkommande afghaner, främst under 2015 (Migrationsverket 1, 2019). Urvalet begränsades också till killar

som kom hit mellan 2014–2017, för att ringa in det år då det kom flest men också åren i anslutning, då det finns möjlighet att rekrytera fler från en större population. Åldersspannet varierar, det viktigaste var att personerna var under 18 när de kom till Sverige för att falla in under kriteriet ”ensamkommande”: alltså en person under 18 som rest hit utan familj eller andra personer som har ansvar över dem (Red cross, 2004). Nedan följer statistik från 2015 och åren i anslutning till det, för att visa antalet ensamkommande afghaner som kom de åren.

Under 2015 inkom det drygt 160 000 asylansökningar till Sverige. Invandringen sjönk kraftigt efter detta år. Tabellen visar också hur många av de som sökt asyl som var ensamkommande, där man kan se att 23 480 kom från Afghanistan 2015, jämfört med 1 547 året innan och 665 år 2017 (Migrationsverket 1, 2019).

6:1 Tabell över antalet ensamkommande, fördelat på år.

Antal inkomna asylansökningar	Totalt antal (alla nationaliteter)	Varav afghaner	Varav ensamkommande från Afghanistan
2014	81 301	3104	1 547
2015	162 877	41 564	23 480
2016	28 939	2 969	665
2017	25 666	1 680	222
2018	21 502	805	99

Kommentar: statistik hämtad från Migrationsverket, 2019.

Ett av skälen till detta urval är alltså att det är en stor grupp i Sverige men baseras också på andra aspekter, där ett av dem är att de varit väldigt synliga i medierna de senaste åren. Det finns en rad exempel på reportage, här nedan från två olika tidningar.

Bild 6.1: Urklipp från Expressen och Aftonbladet

De 9 000 afghanerna – vilka är de egentligen?

9 000 unga afghaner har blivit en av valrörelsens mest laddade frågor.

Regeringens nya lagförslag om ensamkommande ger dem rätt att stanna i Sverige, trots att de saknar skyddsskäl.

Men vilka är de? Vad vet vi om dem?

Expressens granskning visar bland annat:

- 99,4 procent är män.
- 49 procent har själva uppgett att de bott i Iran i minst ett år innan de kom till Sverige. I snitt uppgav dessa personer att de bott i Iran i 10 år.
- 2 procent av dem som uppgav att de bott i Iran säger att de någon gång rekryterats av den iranska krigsmakten till kriget i Syrien.
- 78 procent har fått sin ålder uppskriven av Migrationen.

EXPRESSEN

Tisdagen den 24 april får Fateme Khavari ett besök från Centerpartiet har just meddelat att Gustav Fridolin vill tacka för hennes besök. Han är "djupt imponerad".

– Politiken behöver människor som brinner. Jag tror att dessa människor som en dag kanske bestämmer över oss. Med den drivkraften vi inte utesluta att hon en dag blir statsminister eller FN:s generalsekreterare, säger Gustav Fridolin.

Egentligen är hon en av fyra talespersoner för organisationen *Ung i Sverige*. Men det var Fatemeh Khavari som växte fram som den självklara ledaren under sittstrejken i Stockholm augusti-september förra året.

Lagförslaget om de 9 000 ensamkommande är det hetaste debattämnet i svensk politik just nu.

Den ena sidan talar om vuxna män som borde skickas tillbaka till Afghanistan. Den andra värdjar om medmänsklighet, och beskriver hur Sverige sänder unga afghaner i döden.

Frågan kompliceras ytterligare av att många av afghanerna har levt hela eller delar av sina liv som flyktingar i Iran, men att deras skyddsskäl ändå provas mot Afghanistan.

9 000 ensamkommande afghaner utan skyddsskäl får stanna efter nya lagförslaget

LAGFÖRSLAGET SPLITTRAR ALLIANSEN

Lagförslaget går rakt emot Socialdemokraternas nya, strama migrationslinje, och lades fram efter att Miljöpartiet hotat lämna regeringen. Samtidigt har Centerpartiet sagt att de kommer rösta för förslaget, och har därmed för första gången öppet splittrat alliansen.

”
Det var helt obehövt innan. Idag är det kanske den mest välbehövade frågan i svensk politik.

Kommentar: Urklipp från Expressen.se (180602) och Aftonbladet.se (180925) hämtad 2019-12-12.

De ensamkommandes situation har beskrivits i traditionella medier, men också diskuterats på diskussionsforum online som exempelvis Flashback.

Bild 6.2: Urklipp från Flashback och Samnytt.

Skattebetalaren Stickan → Inger Berggren · för 2 månader sedan
Vi behöver fler bildacksluftsbytare i hela landet och boneutropare till alla våra moskeer. Fråga Annie , hon vet allt om detta för hon vill ha in 30-40 miljoner nya gossar till Sverige.
1 ^ | v · Svara · Dela >

Evert Backström · för 2 månader sedan
"Stora och små företag uppger att deras största hinder är svårigheten att hitta arbetskraft"
I så fall kommer inte gymnasieafghanerna ifråga eftersom de inte klarar varken studier eller språket-enligt saker kalla (Samhällsnytt)
5 ^ | v · Svara · Dela >

Mr Levi Fishermen → Evert Backström · för 2 månader sedan · edited
Afghanhunden räknas som bland dom dummaste hundraserna, och svåra att lära, visst är detta märkligt att det är just afghaner.
1 ^ | v · Svara · Dela >

PantaMENV · för 2 månader sedan
"Miljöpartiet motionerar om amnesti för 'ensamkommande' afghaner"
Ja. Släpp ut lite kvinnliga miljöpartister intill en flock gymnasie-afghaner så att dessa miljöpartister får "motionera lite".
Fysisk aktivitet är bra för hjärnan. Ni miljöpartister behöver det.
2 ^ | v · Svara · Dela >

nils → PantaMENV · för 2 månader sedan
Gymnasielagen var ämnad till att kratta vägen för amnesti, tro inget annat.
3 ^ | v · Svara · Dela >

Kommentar: Det vänstra urklippet är från Flashback, 2018-09-26 (hämtad 2019-12-12). Det högra urklippet är från samnytt.se, 2019-10-9 (hämtad 2019-12-12).

Bild 6.3: Urklipp från Flashback

Ok, jag kanske är väldigt negativ nu men som jag fattar det är utbildningen hos dessa gossar väldigt begränsad, varför en svensk gymnasial utbildning helt enkelt blir för svår för de flesta. Sedan är det redan brist på lärare och med detta utgångsläge kommer det att krävas en stor mängd distansstudier och självdisciplin vilket ytterligare minskar antalet som tar sig igenom studierna. Eftersom dessa pojkar redan var runt 20 när de kom är de inte alls lika öppna för studier, inte heller kom de hit främst för att utbilda sig utan de flesta kom hit i förhoppningen att få leva på ett redan dukat bord där den egna insatsen skulle bli minimal. Med detta i åtanke kommer många att välja livet som kriminell helt enkelt för att de saknar ambitionen för studier och kunskap för den svenska arbetsmarknaden och då de måste få in pengar blir det kriminella livet den enda möjligheten. Med tanke på att många inte ens har behövt identifiera sig är det inte otänkbart att många redan var kriminella när de kom hit och/eller narkomaner, varför en ny identitet i Sverige är perfekt för att nollställa den brottsliga historiken. Det finns antagligen fler saker som man måste beakta, men detta är det jag kommer att tänka på nu.

Jag hoppas så klart att jag har helt fel, men enligt min bedömning ser det fan jävligt mörkt ut. Nu skulle det vara glädjande att se en massa godhetsnarkomaner och batikhäxor som har jobbat fram det här beslutet som ställer upp med hem och bostad för de gossar som inte kommunen ansvarar för längre. Kom igen nu, det var ju det här ni ville, ställ upp för fan för den goda sakens skull. Jobba!

Kommentar: Urklippet är från Flashback, 2018-09-26 (hämtad 2019-12-12).

En annan aspekt är det lagförslag som formades 2017, gymnasielagen, som tillkom i anslutning de stora protester och den opinionsbildning som fördes, bland annat genom flera sittstrejker och rörelsen #vistårinteut (SFS 2017:353; Aftonbladet, 2018; Expressen, 2018;

Blankspot, 2016). I exemplen ovan syns reaktioner på detta, även om dessa kommentarer inte på något sätt ska ses som representativt för allmänheten. Anledningen till att dessa urklipp är med, är för att visa att diskussionerna om de ensamkommande förs även på denna form av sajter och inte enbart i traditionella medier.

Bild 6.4: Urklipp från Aftonbladet, om gymnasielagen.

Kommentar: urklipp från Aftonbladet (180925) hämtad 2019-12-12.

Lagen har rapporterats om i traditionella medier, vilket ges exempel på ovan. Lagen, som numera tillämpas, rör enbart ensamkommande (SFS 2017:353). I korthet ger lagen ensamkommande möjlighet att få tillfälligt uppehållstillstånd för att gå klart gymnasiet och därefter ha möjlighet att ansöka om permanent uppehållstillstånd (ibid.). Denna lag är ett exempel på att de ensamkommande är en delvis unik grupp och att det finns skäl att forska om just denna grupp.

Utifrån de olika aspekter som presenterats är gruppen *ensamkommande afghanska killar* intressanta att ha med i studien. Något som är viktigt att ha i åtanke när studien genomförs är att dessa individers språkkunskaper kan skilja sig åt, då de är nya i Sverige och har varit här olika länge, vilket nämns ovan. Vissa kanske talar flytande svenska medan andra inte har samma språkförståelse. Detta kan skapa vissa problem i intervjusituationen och det är viktigt att i dessa situationer vara medveten om att språkförbristningar kan påverka resultatet; om en person exempelvis missförstår eller inte kan besvara frågan. Här finns det en poäng i att ha just fokusgrupper, då individerna i gruppen kan hjälpa varandra med språket. Det visade sig under intervjuerna att stämde. Respondenterna hjälpte varandra när någon hade svårt att hitta

rätt ord eller förklara något, samt kunde hjälpa intervjuaren att förklara en fråga om någon inte förstod den. Språkförbristningen upplevdes dock inte vara så pass stor att det kunnat påverka resultatet negativt. Alla hjälptes åt under intervjusituationen så att alla deltagare förstod och blev förstådda.

När det kommer till urvalsprocessen har ett strategiskt urval gjorts, det är en relativt begränsad grupp som ska undersökas och det finns inget statistiskt generaliseringsanspråk utan ett teoretiskt, vilket nämnts innan.

6.3.2 Rekryteringsprocess

För att hitta deltagare användes tre olika strategier. Dels användes en efterlysning via en status på Facebook, som efterfrågade personer enligt de kriterier som satts upp för uppsatsen. Efterlysningen återfinns i bilaga 3. Dessutom kontaktades två personer som författaren var bekant med, som i sin tur kontaktade sina vänner med samma bakgrund. Slutligen kontaktades relevanta kontakter som arbetat ideellt, i skolor och i idrottsammanhang med ensamkommande. Således blev det främst en form av snöbollsurval, där de först kontaktade respondenterna själva spred informationen och rekryterade andra respondenter (Esaiason et al, 2017). Uppsatsförfattaren var också på en gymnasieskola med många elever som innehar uppsatsens kriterier och “värvade” respondenter där.

Det är viktigt att reflektera över det faktum att författaren, som också höll i intervjuerna, var bekant med två av deltagarna. Dock var det såpass ytligt (de hade bara arbetat ett par arbetspass tillsammans) att det inte borde påverka resultatet. Snarare är författarens personliga åsikt att den gruppen upplevdes mer avslappnad under intervjutillfället, vilket borde göra resultatet “bättre” i den mån att deltagarna känner sig mer benägna att tala fritt.

Det tar inte bort vikten av att vara medveten om att det hade kunnat påverka resultatet och samtalsledaren var noga med att inte bli personlig under intervjusituationen. När det kommer till Facebook-efterlysningen finns det en risk att man fångar in personer som är extra intresserade eller engagerade i ämnet. Författarens upplevelse är dock att blandningen mellan dem som kontaktades via Facebook, de som rekryterades via bekanta och de som intervjuades på sin skola skapade en bra mix. Det fanns en bredd bland medievanor och insikt i ämnet, vilket talar för ett trovärdigt resultat i slutändan.

6.3.3 Process

För att säkerställa att intervjutillfället blir så bra som möjligt krävs eftertanke både kring rent fysiska aspekter (val av plats och rum) samt proceduren i sin helhet. Valet av fokusgruppernas storlek baseras på att det ska vara tillräckligt många för att ett gruppsamtal med olika infallsvinklar ska kunna äga rum och inte bara bli en dialog mellan två personer; men tillräckligt få för att alla ska ha möjlighet att säga något. Wibeck (2010) menar i sin bok "Fokusgrupper" att ett lämpligt antal medlemmar är mellan 4–6 personer. Är det tre individer blir det lätt att en av personerna tar på sig en mer passiv roll, eller blir som en medlare mellan de två andra menar Wibeck. Är det fler än sex personer blir det svårt att överblicka situationen och se till att alla kommer till tals utan att styra samtalet för mycket (ibid.). Svedberg (1992) menar att en för stor grupp gör att känslan av inflytande och samhörighet minskar och att deltagarna lätt blir anonymiserade. Med bakgrund av detta såg fokusgrupperna ut som följer.

Tabell 6.2: Fokusgruppernas utseende

Grupper	Antal personer	Året de kom hit	Åldersspann
Intervjugrupp 1	4 personer	Alla kom 2015	Två personer var 20 år, en 19 och en 21 år
Intervjugrupp 2	4 personer	Alla kom 2015	Tre personer var 21 år och en 20 år
Intervjugrupp 3	3 personer	2 personer kom 2015, en kom 2017	Två personer var 16 år och en var 20 år

Som samtalsledare är det viktigt att vara medveten om den egna rollen i sammanhanget och vara medveten om att hur frågorna ställs, ens egen respons på dessa och hur man styr (eller inte styr) samtalet har påverkan på resultatet (Esaiasson et al., 2017). Som person "utifrån" är det viktigt att vara medveten om den sociala makt som samtalsledaren omedveten kan ha, vilket kan påverka deltagarnas svar (Wibeck, 2010). Det finns både för- och nackdelar med att vara lik eller olik deltagarna. Fördelen med många likheter är att gruppmedlemmarna kan

känna sig trygga och avslappnade med någon de känner tillit eller samhörighet med. Det problematiska med detta kan dock vara att fokuset från själva vetenskapsfrågan försvinner och det blir mer av ett informellt samtal (Wibeck, 2010). Fördelen med att skilja sig från gruppen kan vara att det blir mer formellt samt att det kan bli lättare att formulera tankar för någon som står utanför gruppen (ibid.) I detta fall var moderatorn en kvinna med svensk bakgrund, gentemot deltagarna som är manliga nysvenskar. Ett problem här kan vara att det “språkliga övertaget” gör att det skapas missförståelse eller att deltagarna inte känner sig bekväma med att prata. Det finns också en risk med att samtalsledaren aldrig till fullo kommer förstå deltagarnas situation, vilket kan skapa ett avståndstagande. Fördelarna är att deltagare och moderator är i ungefär samma ålder, vilket kan minska känslan av ett “övertag” som kan skapas om en part är mycket äldre (Esaiasson et al., 2017). Under intervjun upplevde samtalsledaren att klimatet var så pass avslappnat att deltagarna upplevdes tala fritt och svara på frågorna. Deltagarna upplevdes också lyssna och ta frågorna och situationen på allvar och som att det fanns en ömsesidig respekt och förtroende.

När det kommer till den fysiska miljön så ägde intervjuerna rum på två olika gymnasieskolor, där majoriteten av de intervjuade går. Detta för att de ska känna sig bekväma och “hemma”, så att inte fokus läggs på miljön runt omkring istället för det som är huvudsyftet (Wibeck, 2010). Intervjuerna kommer hölls i grupprum vid mindre bord, för att deltagarna ska kunna se varandra och kunna kommunicera tydligt med varandra. Det blir dessutom inte en lika tydlig “ledarplats” som det hade kunnat bli i en lektionssal (ibid.).

6.3.4 Intervjuguide

Inför intervjun skapades en intervjuguide. Eftersom det är en semistrukturerad intervju har ett par större huvudfrågor förberetts med tillhörande underfrågor, med inställningen att framförallt underfrågorna kan förändras under intervjuns gång beroende på respondenternas svar (Rubin & Rubin, 2005). Frågorna har en direkt koppling till forskningsfrågorna och konstruerade för att få så mycket information som möjligt för att kunna besvara studiens frågor. Intervjuguiden i sin helhet återfinns i bilaga 1.

Exempel på en övergripande fråga som ställdes var:

Hur upplever ni mediernas rapportering om er och er situation överlag?

Exempel på efterföljande frågor:

Kan ni ge exempel på något som varit positivt/negativt?

Tycker ni att rapporteringen stämmer överens med verkligheten?

Inför intervjun berättade intervjuaren kortfattat om vilka frågor som skulle komma upp, samt hade en checklista för sig själv för att kunna se till att all viktig information förmedlades. Det delades ut en kortfattad enkät, där deltagarna fick fylla i namn, ålder och vilket år de kom till Sverige. Detta för att kunna nå deltagarna vid eventuella frågor efter intervjun och som hjälp vid transkribering, men också för att kunna få en översikt över åldersspannet och vilket år de olika individerna kom hit. På enkäten stod också information om att de är anonyma.

Enkäterna kasserades när den relevanta informationen samlats in. Hela enkäten återfinns i bilaga 2.

6.3.5 Bearbetning och analys av materialet

Efter insamling av materialet transkriberades det ordagrant. Varje intervju transkriberades noggrant en gång, sedan lyssnades intervjun igenom igen och de delar som inte till fullo transkriberats korrekt korrigerades. Anledningen till denna noggranna transkribering är för att sedan kunna analysera det ordagranna materialet och också kunna plocka ut relevanta citat.

Materialet analyserades utifrån en tematisk analysmodell. Detta för att se och identifiera mönster i intervjuvaren (Bran & Clarke, 2006). Det är av stor vikt att de teman som identifieras verkligen säger något om materialet och hur stor del av materialet som "passar in" i ett tema är inte det viktigaste. Fokus är på att urskilja mönster som är intressanta och inte "tvinga fram" information för att det ska stötta en hypotes. Medan vissa mönster är väldigt framträdande, kan andra vara relevanta även om det inte tar upp en så stor del av materialet (ibid.). Utifrån de teman som identifierades gjordes sedan en avvägning kring vilka teman som var relevanta för att besvara studiens syfte och frågeställningar.

6.3.6 Studiens tillförlitlighet

För att studien ska nå upp till de vetenskapliga kraven gäller det att resultatet är giltigt och tillförlitligt. Giltighet handlar om att studien ska ha god validitet: att studien mäter det som avses mätas (Ekström & Larsson, 2010). För att säkerställa god validitet gäller det att

intervjuguiden är välarbetad och ställer relevanta frågor för att få svar på det studien ämnar undersöka. Det gäller också att forskaren i den mån det är möjligt är fri från bias och utför intervjuerna på ett korrekt sätt (Ekström & Larsson, 2010; Kvale & Brinkmann, 2014).

I detta fall har författaren valt en semistrukturerad intervjumetod för att på bästa sätt kunna täcka in all information som behövs för studien (Esaiason et al., 2017). Detta för att börja med att ställa samma frågor till de olika fokusgrupper, men också vara öppen för att det behövs olika följdfrågor. Det måste vägas in att de ämnen som tas upp kan vara av känslig karaktär, så det finns alltid en risk att intervjupersonerna väljer att inte säga vissa saker.

Intervjuaraspekten bör också has i åtanke, då den som intervjuar alltid kan påverka svaren från respondenten åt "båda håll"; att de antingen svarar mer utförligt eller tvärtom inte känner sig bekväma nog att utveckla svaren (ibid.). För att försöka skapa trygghet i situationen hölls intervjuerna på respondenternas skola och de hölls ett samtal innan intervjun, för att förklara hur allt skulle gå till. Under intervjuens gång försökte intervjuaren i största mån vara neutral i kroppsspråk och hur frågorna ställdes, men samtidigt visa förståelse för det som berättas.

6.3.7 Etiska överväganden

Vid intervjustudier är det viktigt att överväga de etiska aspekterna. Eftersom det är människor som till viss del är i en utsatt situation (asylprocessen exempelvis) och som dessutom pratar om ämnen som kan vara känsliga och svåra att prata om är det viktigt att reflektera kring undersökarens etiska ansvar (Kvale & Brinkmann, 2014). En viktig aspekt i det är exempelvis att studiens goda effekter överträffar eventuella dåliga effekter som den kan ha på intervjupersonerna. Det är av stor vikt att intervjupersonerna kan känna trygghet i att uppgifterna används på ett korrekt sätt (ibid.).

I denna studie har alla deltagare varit anonyma och deras namn har enbart samlats in för att intervjuaren i genomlysning och transkriberingsprocess ska kunna hålla reda på vem som sagt vad. Deltagarna har fått information om att de är anonyma och att det är helt frivilligt att vara med.

En annan aspekt som vägts in är att ämnet i sig kan vara jobbigt att prata om och att det kan komma upp upplevelser eller känslor som är svåra att hantera för deltagarna. För att förbereda både intervjuaren och deltagarna inför att det kan bli svåra samtal, togs detta upp innan

intervjun börjar. Intervjuaren tog upp att det fanns en förståelse för att det kan kännas jobbigt under intervjun och att det är helt okej att avbryta om det skulle kännas för tungt. Efter intervjun fanns också tid för reflektion för att prata om hur det känts.

En avvägning som också behövde göras var hur deltagarnas eventuellt tunga upplevelser ska bemötas. Givetvis ska dessa bemötas med respekt men det är en avvägning mellan att vara förstående och empatisk, utan att styra respondentens svar eller undvika att ställa följdfrågor av rädslan att personen ska bli upprörd (Kvale & Brinkmann, 2014). Detta är något som också informerats om i början, att intervjuaren bryr sig om deras situation och känslor, men att det i vissa fall varit nödvändigt att “pusha på” (till en rimlig gräns) för att kunna ta intervjun framåt.

7. Resultat och analys

Nedan följer resultatet från studien och analys av material. För att göra analysen på bästa sätt har författaren valt att följa en tematisk analysguide, beskriven i Braun & Clarke (2006).

Utifrån den information som framkommit i intervjuerna har olika teman identifierats. Temana har plockats ut så fristående som möjligt, utan att vara för bundet av forskningsfrågorna. Det bör kommenteras att teman inte är någonting som bara "hittas" utan är en process där författaren identifierar dem; och genom sin aktiva roll både medvetet och omedvetet väljer och väljer bort (ibid.). De teman som tagits ut är *identitet och alienation*, *konstruktionen av verkligheten* och *orättvisa spelregler* samt *(o)intresse för medier*.

Alla dessa teman har, trots sitt intressanta innehåll, inte varit relevanta för studiens syfte.

Temat *identitet och alienation* fångade främst upp resultat som låg utanför studiens ramar och därför kommer bara ett mindre, relevant urval att tas upp i analysen. Detsamma gäller temat *orättvisa spelregler*. Med det nämnt är alltså de andra temana av mer relevant innehåll för denna studie.

Citat presenteras med en siffra för vilken fokusgrupp citatet kommer ifrån, exempelvis (1).

Intervjuaren beskrivs som ett **I**. Respondenterna benämns som **R** följt av den siffra den blivit tilldelad under transkriberingen, exempelvis R3.

Forskningsfrågorna kommer att besvaras under tre olika rubriker och inleds med avsnittet om mediepåverkan.

7.1 Mediepåverkan

Forskningsfrågorna om mediepåverkan består av två huvudfrågor, där den ena är *hur upplever gruppen mediernas rapportering om dem?* och den andra är *upplever gruppen att*

rapporteringen om dem har förändrats sedan de kom till Sverige (2015) fram tills nu (2019)?

Den första forskningsfrågan har två underfrågor, som berör samma ämne och är relevanta för att besvara syftet. Det tema som varit relevant för dessa frågor är främst *konstruktionen av verkligheten*.

Hur upplever gruppen mediernas rapportering om dem?

- *Påverkar mediernas rapportering dem och isåfall hur?*
- *Upplever de en koppling mellan medierapportering och den allmänna opinionen?*

Den andra huvudfrågan är *upplever gruppen att rapporteringen om dem har förändrats sedan de kom till Sverige (2015) fram tills nu (2019)?* Denna fråga kommer att besvaras längre ner i texten.

7.1.1 Upplevelsen av medierapporteringen och effekten på allmänhetens åsikter

På frågan om hur gruppen uppfattar mediernas rapportering om dem så visar fokusgruppernas samtal att de främst upplever mediernas rapportering som negativ. Detta stämmer överens med tidigare forskning om att medier tenderar att rapportera negativt om invandring och invandrare (Eberl et al., 2018). Även om alla respondenter lyfte att medierapporteringen mestadels är negativ fanns det respondenter som visade på en mer nyanserad bild. Nedan följer ett citat från en av dem.

“(I), R3: Ja både bra och dåligt, det kan vara bra också. Man kan inte säga att det bara är negativt. ”

Överlag upplevs medierna rapportera om gruppen på ett negativt vis; i deras allmänna nyhetsrapportering och på det vis som gruppen gestaltas.

(1)R1: Man får dålig energi, man orkar inte.

(1)R2: Nej precis.

R1: De skriver aldrig någon gång något bra, alltid negativ energi av media.

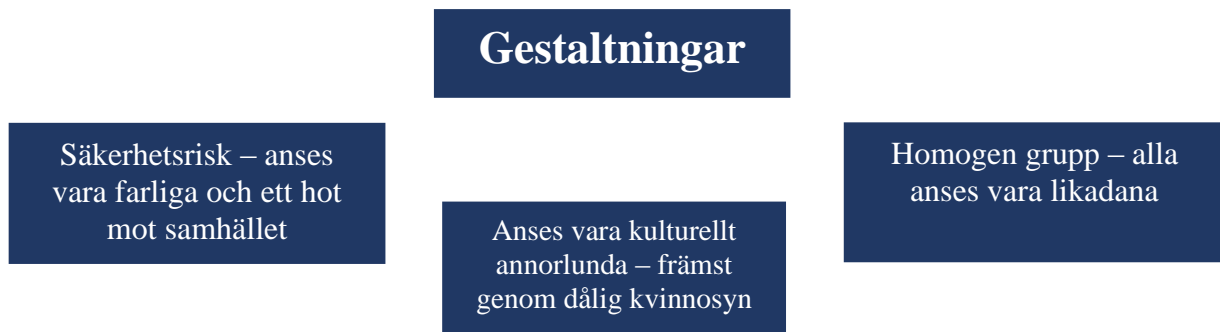
R2: Varje gång man läser, bara negativt.

I: Jag förstår det. Känner ni att det är orättvist?

R1: Ja.

Respondenternas svar visar att de upplever att de porträtteras och gestaltas på ett liknande sätt. Att grupper tenderar att gestaltas på ett liknande vis ligger i linje med gestaltningsteorin (Igartura, 2011). Nedan följer en modell med olika gestaltningar. Dessa är en sammanställning från de gestaltningar som gruppen nämnt. Det är dock inte direktcitat, utan författarens egen sammanställning av de gestaltningar som lyfts.

Modell 7:1 Gestaltningar av afghaner i medierna

När det kommer till hur respondenterna upplever gestaltningen av dem så lyfter några av dem att de beskrivs som farliga och som att de utgör ett hot. Denna form av rapportering stämmer överens med vad tidigare forskning visat om hur invandrare generellt beskrivs (Berry et al., 2016; De cock et al., 2018). Respondenterna beskriver hur fördomarna mot dem märks på olika sätt, exempelvis att personer de möter på gatan ändrar sin väg.

(2), R4: "De har skrivit så mycket, typ som att alla är rädda för invandrare. Om någon ser en invandrare, så byter de sida på vägen. För att media skriver så mycket negativt."

Senare under samma intervju kommer ämnet upp igen.

(2), R1: *“Anledningen att folk när man går förbi, de byter väg...*

R3: De är rädda för oss.”

Det är exempel på att deltagarna inte “bara” upplever medierapporteringen som negativ utan också anser att det har konsekvenser på deras vardagliga liv, samt påverkar hur andra ser på dem. Det kan uppstå en problematik om verkligheten beskrivs på ett sätt som inte stämmer, framförallt om flera medier beskriver ett skeende eller en grupp på ett liknande sätt som är vinklat och/eller felaktigt (Igartura, 2011). Att medierna i gruppens egna ögon beskriver dem främst i negativa termer bör då enligt denna teori också göra att allmänhetens bild av dem i större utsträckning kommer vara negativ snarare än god. I detta fall återspeglar den gestaltningsteoretiska hypotesen om att negativ rapportering skapar en negativ opinion (hos mottagaren) också det resultat som framkommit i intervjuerna.

Intervjupersonerna upplevelse av medierapportering korrelerar med deras upplevelse av hur människor i allmänhet ser på dem (den allmänna opinionen). De gestaltningar av dem som beskrivs är bland annat att de vill komma till Sverige för att *leva på bidrag*, att de har en *dålig kvinnosyn* och att de är *farliga och begår brott*: att de är en belastning för samhället. Detta både kulturellt, ur ett säkerhetsperspektiv och ekonomiskt.

(2), R3: *“Anledningen är att alla personer, att vissa inte tycker om oss, de ser på medier vad som händer i vårt samhälle, Afghanistan, där jag kommer ifrån. De tänker att alla som är där är såhär. Alla som bor så i ett land, alla är självmordsbombare eller så. Eller är såhär mot kvinnor.”*

Detta mönster beskrivs också i den forskningsöversikt från 2018 som presenterats i kapitlet om tidigare forskning. Det finns med andra ord tendenser som pekar på att respondenternas upplevelser också ligger nära den forskning som gjorts kring hur rapporteringen ser ut (Berry et al, 2016). Värt att nämna är en aspekt som kom fram under temat *orättvisa spelregler*, där respondenterna upplevde att om en afghan gjort något fel, dömdes alla andra afghaner utifrån det och gruppen gestaltades på ett negativt sätt.

(3), R1: *“Ja, exempelvis så var det en person som gjorde brott och sen när det kommer upp i tidningen så är det som det var alla flyktingar gjorde det. Så det räknas som alla.*

I: Så om någon gör någonting, så tänker man att alla andra är det också?

(3), R2: *Exakt.*

(3), R1: *Ja de tycker att, om det är 20 pers, jag menar i Sverige är det skitmånga. Men om det är en afghan som gör fel så tycker de att alla afghaner är så. Så är det inte, alla är olika.”*

(2), R4: *“De rapporterar bara negativa saker. Om det är en person som gör fel till exempel så säger dem att alla Afghaner gjort fel bara för att en gjort en grej. Det är inte sant, det finns ju bra människor i hela världen och dåliga, inte bara i Afghanistan liksom.*

R1: Jag med faktiskt. När de kommer och skriver om ungdomar från Afghanistan eller något annat land, alltså invandrare. Så är det som om en gör fel, då faller alla under samma öga. Jag menar alla blir liksom brända på en gång. Om det är en svensk kille som gör fel så är det bara den. Men om en invandrare eller flykting gör det, så pekar de på det, att det är just en invandrare”.

För att återknyta till ovan nämnd problematik så ser respondenterna alltså en stark koppling mellan den mediala diskursen och hur folk i allmänhet ser på dem, vilket påverkar deras agerande. När en grupp beskrivs på ett ensidigt sätt kan det leda till olika beteenden. Som nämnts i forskningsöversikten menar Kamenova (2014) att man exempelvis kan försöka skapa en kontrasterande bild av sig själv eller den grupp man tillhör gentemot den bild som syns i medierna. Nedanstående citat är ett exempel på att detta är ett beteende som vissa av respondenterna tagit efter. Respondenten i detta fall beskriver hur han vill ge en bättre bild av afghaner generellt och det är en tankebana som inte bara nämns av honom.

(2), R3: *“Om jag säger att jag kommer från Afghanistan och gör fina grejer kanske de tänker “okej den här killen är också från Afghanistan”*

I: Tänker du att du kan ge en bättre bild då?

R3: Jaa precis. Ja, att jag kan ändra deras tankar. Alltså att de inte kan bedöma folket, att alla är såhär. Det beror på hur man är själv, personligheten.”

“(2), R4: Man kan tycka på olika sätt, man kan strunta i det [andras fördomar, reds. anm] och säga vad man kommer ifrån och vissa brukar säga vad dem kommer ifrån, även jag gör det. Jag är stolt över mitt land och var jag kommer ifrån. Jag brukar visa min personlighet och var jag kommer ifrån och vem jag är.”

En annan respondent är inne på samma spår, att vilja visa varifrån han kommer och vara stolt över det – och på så vis skapa en annan bild både av sig själv och gruppen i helhet, i kontrast mot mediernas bild. Det som dessa respondenter talar om är dock inte det enda sättet att bemöta den negativa mediebilderna och de fördomar det upplevs leda till. En av respondenterna visar en uppgivenhet inför det han hör och läser om. Han talar om att anpassa sig efter den existerande mediebilderna. Även detta är ett beteende som Kamenova identifierat.

(1), R4: “För mig påverkar det. Den mesta rapporteringen påverkar negativt på det sättet, alltså när det är som det vi sagt och exempel vi sagt nu. “Det är så” eller “de är på det sättet”, det påverkar mig. Jag är en bra kille, jag har kämpat för min frihet, från det helvetet jag kommer ifrån. Så skulle jag vara den personen som är svensk, betala skatt, jobba, komma in i samhället. Men det påverkar mig negativt, typ “om de säger att jag är såhär, så måste jag vara sådan”. Så det påverkar.”

Citatet ovan knyter an till det faktum att många känner sig dömda på förhand, men visar också på den polarisering som upplevs; där det finns en diskrepans mellan svenskfödda och afghaner eller andra invandrare. En ökad polarisering kan vara en effekt av deltagarnas medieupplevelser (Kamenova, 2014). Både att gruppen själva kan ta avstånd från medier och dessutom uppleva ett utanförskap från samhället generellt (ibid.).

1. R3:” Det beror på hur man kollar, liksom många i Sverige som skriver om oss, de känner inte oss, de har inte träffat oss. Det är ingen som vet om vår situation eller vad vi tänker och tycker och så. Det är ingen som frågat oss. [...]

R3: Ingen känner oss liksom, det är ingen som frågar. Vi har inte träffats liksom...

R2: Exakt.

R3: Nej de hör bara negativa saker liksom.”

I vissa fall syns polariseringen rent fysiskt, eftersom nyanlända tenderar att bo på samma plats, exempelvis i samma bostadsområde. När människor bor fränskilda från varandra och

inte ses, blir mediernas bild av "de andra" den bild som människor tenderar att ta till sig (Kamenova, 2014). I citatet ovan syns exempel på detta, upplevelsen gruppen har av att inte bli hörda eller sedda och att bilden andra har av dem baseras på mediebilden eller vad andra i allmänhet säger om dem. Det blir att gruppen blir bedömd utifrån premisser de inte valt själva.

En effekt av den negativa rapporteringen är alltså att medierna ger en schablonartad bild av invandrare vilket förstärker skillnader mellan grupper och kan öka polariseringen i samhället (Kamenova, 2014). Det finns också en koppling mellan polarisering och medieförtroende, vilket kommer att presenteras mer genomgående under forskningsfrågan om medieförtroende.

7.1.2 Förändrad medierapportering

Följande del berör hur respondenterna ser på medierapporteringens förändring över tid, för att se om det finns en uppfattning om att rapporteringen sett likadan ut eller om något förändrats. Resultaten nedan ska besvara forskningsfrågan "*upplever gruppen att rapporteringen om dem har förändrats sedan de kom till Sverige (2015) fram tills nu (2019)?*"

På frågan om respondenterna upplever att medierapporteringen har förändrats över tid svarar samtliga individer "ja".

(3), I: "Tror ni det hade stått annorlunda saker då, jämfört med det som står idag, att det hade varit mer positivt eller negativt?"

R2: 2015 var det mest positivt. Sen, efter de skrev mer negativt och så.

I: Tycker ni samma?"

R1 och R3: Ja."

En respondent berättar om hur han upplever att klimatet har förändrats och menar då både medialt och i allmänhet.

(1), R1: "På det sättet att när vi kom 2015 så var alla svenskar på väg att hjälpa till. Alla sa "välkomna, välkomna". Men nu, efter 2017 kanske, då började det bli värre. Mycket negativa saker."

Som ovan nämnt verkar inte medierna i ett vakuum utan den förändrade politiska riktningen med minskad invandring och en ökad skepsis mot invandring överlag samverkar med den mediala diskursen. Schierup et al., (2017) ser en koppling mellan en mer invandringskritisk diskurs och en växande populistisk och nationalistisk rörelse; och menar att detta kan leda till en ökad polarisering. Kopplingen mellan ett förändrat politiskt klimat och en mer negativ medierapportering är intressant även om det för tillfället finns teoretiska resonemang snarare än empiri att utgå ifrån. Därför är det extra spännande att denna aktuella studie ger ett entydigt resultat i att alla respondenter upplever att medierapporteringen blivit *mer* negativ över åren.

Ännu ett exempel på detta är en respondent som berättar om en artikel han läst på kommunens lokaltidnings Facebook-sida och de kommentarer som efterföljde den. Han reagerade inte på artikeln i sig i detta fall, utan reagerade på kommentarerna som följde.

(1), R1: "Det räcker liksom. Det skrev dem.

I: Om du läst samma artikel 2015, alltså exakt samma nyhet, tror du att det hade varit skillnad då på kommentarerna?

R3: Ja.

R1: Självklart, stor förändring. [...] Hade inte varit så 2015, jag är säker."

Upplevelsen är att medierna rapporterar mer negativt om gruppen idag. På grund utav bristen på tidigare forskning, kan dock resultatet inte jämföras med tidigare studier. Det får helt enkelt konstateras att studiens resultat kan vara en grund för framtida forskning, snarare än att bekräfta, komplettera eller visa på en kontrasterande bild jämfört med tidigare resultat.

7.2 Medieförtroende

Nedan följer resultat och analys på frågorna om medieförtroende. Frågorna presenteras nedan och analysen kommer främst fokusera på huvudfrågan. Den andra frågan kommer att diskuteras under en egen rubrik. Det tema som varit relevant för detta avsnitt är främst *konstruktionen av verkligheten och orättvisa spelregler*

Upplever gruppen att man kan lita på svenska medier?

Kan man se något samband mellan förtroende och om/hur man tar del av medier?

7.2.1 Gruppens medieförtroende

Ett flertal av respondenterna säger att de har ett lågt förtroende för svenska medier. Det ska sägas att detta inte gäller alla utan ett par respondenter har ett gott förtroende, vilket är viktigt att poängtera. De olika skälen till gruppens låga medieförtroende visas i modellen nedan och utvecklas genom citat och efterföljande analys. Modellen är författarens samanställning av de skäl som gruppen uppgav.

Modell 7.2: Gruppens argument för lågt medieförtroende.

Följande citat exemplifierar det låga medieförtroendet. En respondent svarar som följer på frågan om man kan lita på svenska medier. En annan respondent håller med.

*(2), R1: "Jag säger nej, hundra procent. *Alla börjar skratta**

I: Övertygad!

R1: Jag litar inte på svenska medier.

I: Du gör inte det?

R3: Jag tycker att de skriver vad de tycker är bra själva, de skriver vad som är bra för dem själva."

Två respondenter utvecklar sina svar lite, efter att ha svarat "nej" på frågan om de tycker att man kan lita på svenska medier.

(1), R4: "Det stämmer inte, är inte som det beskriver.

I: Okej, tack.

R1: Alltså det stämmer kanske det i Sverige, typ 50 eller 80 procent av nyheterna, eller jag vet inte. Men inte om det i utlandet i alla fall."

Gruppen har generellt lågt förtroende för medier och de anger främst det faktum att de upplever att medierna rapporterar på ett sätt som inte stämmer överens med verkligheten, samt att de både medvetet och omedvetet skriver osanningar. Resultatet är intressant då detta inte återspeglar tidigare forskning kring medieförtroende, i Sverige är medieförtroendet generellt högt och har legat på en stabil nivå under flera år (Andersson, 2018; Strömbäck, 2018). Det har dock, som tidigare nämnts, inte gjorts forskning kring invandrares generella medieförtroendet vilket gör det svårt att göra en adekvat jämförelse.

Det nämndes i forskningsöversikten att viss forskning pekar på att medier tenderar rapportera om de som flyr från konflikter, snarare än anledningen till konflikterna och vad som görs för att kunna lösa dem (De Cock et al., 2018). Detta är något som respondenterna till viss del nämner - eller åtminstone problematiken i hur medierna beskriver konfliktområden kontra hur de anser att verkligheten ligger till. Det fanns en misstro hos några av respondenterna som lyfte känslan av att medierna inte rapporterar sanningsenligt när det gäller utrikesfrågor i allmänhet och om Afghanistan i synnerhet.

"(2)R3: Medier brukar skriva att Afghanistan är säkert, fast Afghanistan är farligaste land. Att det, därför inte folk kan leva så lätt där. Man kanske dör efter en sekund, man vet inte alltså. De flesta medier vet själva att Afghanistan är så, men de skriver en annan sak. Och själva migrationsverket och statsminister och alla dem, man kan inte lita på dem eller man kan inte lita på medier. De skriver inte sanningen."

(1)R1: När jag ser något, artikel eller så, som handlar om Afghanistan så är det helt annorlunda såsom det beskriver. Jag litar inte på det.

I: Du tycker inte det stämmer?

(1)R1: Nej, jag litar inte på det.

Det finns respondenter som hävdar att medierna medvetet skriver osanningar, Det som också är intressant är kopplingen denna respondent gör mellan medierna och andra instanser. Här finns en allmän misstro mot både medier, samhällsinstanser och politiken. Det andra citatet, som är hämtat från en annan intervju, visar att tveksamheten kring medierapporteringen om Afghanistan återkommer hos flera respondenter.

Det finns således en allmän misstro mot medierna i Sverige och dessutom en större misstro mot deras bevakning av Afghanistan. Det finns dock nyanser, även om ett par av respondenterna säger att alla medier är lika dåliga, visar andra respondenter exempel på medier som de tycker är bättre.

(2), R2: "Jag tror det är olika. Som när jag läser Etcetera, ofta är det bra tycker jag. När man till exempel läser andra grejer... SVT brukar också vara bra, neutrala och så. Sen finns det media som brukar vara väldigt vinklat."

Det låga medieförtroendet bygger på flera olika aspekter och kan få olika konsekvenser, där en av dessa är att de slutar ta del av medier. Det finns en risk att deltagarnas låga förtroende för medierna gör att de väljer att ta avstånd från dem, vilket är en form av selektiv exponering (McLeod et al., 2017; Sawicki et al., 2013).

7.2.2 Medieförtroendets effekter

Kan man se något samband mellan förtroende och om/hur man tar del av medier?

Några av respondenterna visade ett ointresse för medier och hävdade att de inte tog del av medier på grund utav saker så som tidsbrist och ett allmänt ointresse för nyheter. En av de aspekter som respondenterna nämnde var det låga medieförtroendet som många respondenter uppvisade och de berättade att de inte använde sig av medier på grund utav *hur* medierna rapporterar.

Under de tidigare temana presenteras ett flertal citat som visar på respondenternas medieförtroende och syn på medierapportering. Respondenternas svar visar i vissa fall tendenser på en korrelation mellan den negativa rapporteringen, det låga medieförtroendet och hur de använder medier.

(2), R1: *“Men när jag lärde mig språket bättre så... så läser jag inte längre tidningar, lyssnar på radio eller ser nyheter och sådant, det är bara, man, alltså jag blir bara besviken liksom.”*

På frågan om det finns något medium som respondenterna undviker kommer detta svar.

(1), R3: *Jag undviker nyheter.*

Alla skrattar

(I): *Du undviker nyheter överlag?*

R3: Alltså kanske, de bara skriver negativa saker hela tiden.

Det gäller att i detta steg inte dra förhastade slutsatser av ett par svar, då den selektiva exponeringen (hur de undviker medier) inte helt går att koppla till ett lågt medieförtroende. Man kan dock se tendenser som visar att mediernas negativa rapportering och ett lågt medieförtroende kan påverka medieanvändningen.

En effekt av att gruppen upplever medierapporteringen som obalanserad och dessutom inte överensstämmer med verkligheten är att några av respondenterna slutat ta del av medier. Som nämnts ovan i resultatet är det inte en majoritet av respondenterna som angett detta som ett skäl till att de inte använder medier; men det är till trots ett intressant fenomen. Detta kan vara en form av selektiv exponering; då man tenderar att ta del av medier som man tycker om och/eller har förtroende för (McLeod et al., 2017; Sawicki et al., 2013). Selektiv exponering tenderar att tas upp när det handlar om att individer eller grupper väljer att ta del av mer extrema medier för att de vänder sig bort från mer traditionella medier. I de fall som deltagarna i denna studie tar upp handlar det dock om att sluta ta del av medier generellt, snarare än att vända sig till alternativa medier.

8. Slutdiskussion

Studien som presenterats har visat intressanta resultat som förhoppningsvis kan bidra till en större förståelse för hur medierapportering kan upplevas av den grupp som blir omskriven, samt vilka effekter det kan ha. I följande del presenteras de slutsatser som kan dras av det resultat som framkommit i studien. Vidare diskuteras också aspekter som kunde förbättrat studien i sin helhet, samt förslag på framtida forskning.

8.1 Slutsatser

Studiens syfte var att få en förståelse för hur ensamkommande killar från Afghanistan uppfattar medierapporteringen om dem och deras situation. Syftet var också att få en fördjupad kunskap kring deras medieförtroende och om de upplever att medierapporteringen förändrats över tid. Det kan konstateras att respondenterna, trots vissa undantag, främst har en negativ upplevelse av medierapporteringen och har ett lågt förtroende för medierna. Vissa påtalade nyanser mellan olika mediekanaler och uppvisade ett större förtroende för de svenska medierna. Alla hade dock överlag en negativ upplevelse av hur medierna rapporterade om dem och upplevde att rapporteringen inte stämde överens med verkligheten. Flera av dem visade exempel på mediernas negativa gestaltning av dem som grupp och några lyfte också att de upplevde att medierna medvetet skriver saker som inte är sant.

De gjorde också en koppling mellan den negativa medierapporteringen och den allmänna opinionen: att människor i allmänhet har en dålig bild av dem och att medierna är en av de bidragande orsakerna till detta. Några av respondenterna upplevde exempelvis att människor är rädda för dem och menade att det beror på att medierna rapporterar om dem på ett negativt sätt.

Medierapporteringen påverkade också deras beteende och många menade att de försökte skapa en bättre bild av afghaner generellt genom att vara bra personer själva. De berättade också om besvikelse och frustration över rapporteringen och de effekter som det har på dem. Medierna upplevdes förstärka skillnader mellan gruppen och invandrare generellt, gentemot de som är födda i Sverige. Därmed kan konstateras att medierapporteringen påverkar

individerna och bilden av dem som grupp. Det finns dessutom tendenser som pekar på att medieeffekterna syns även i ett samhällsperspektiv.

Om man, med försiktighet, utgår från att medierna tenderar att rapportera om invandring och invandrare negativt kan man också resonera kring vilka effekter det kan ha på polariseringen i samhället. Om medierna rapporterar negativt om en grupp kan det vara en bidragande orsak till en ökad polarisering; alltså kan den mediala diskursen förstärka skillnader mellan grupperingar. Detta kan leda till ett "vi och dem" tänk som i detta fall leder till att invandrare blir "dem" och får klä skott för många av de problem som samhället möter.

Därmed bör medierna ses som en viktig aktör i samhället och dess effekter ska inte underskattas. Hur medierna rapporterar om olika grupperingar i samhället kan ha effekt både på personerna som representeras i medierapporteringen men också antas påverka allmän opinion och korrelera med den politiska diskursen. Eftersom gruppen också upplever att medierapporteringen blivit *mer* negativ och vissa av respondenterna också lyfter en skillnad i bemötandet från allmänheten, är det ännu mer relevant att resonera kring vilka effekter detta kan ha.

Gruppens medieförtroende är som ovan nämnt lågt. Även detta bör problematiseras; vad kan detta ha för effekter på dessa individers förtroende för samhället i stort, om de inte litar på ett av de främsta organen som granskar makten? Det kan också reflekteras kring vilka effekter ett polariserat medieförtroende kan ha, om vissa grupper i samhället har ett högt medieförtroende och andra lågt. Om effekten av ett lågt förtroende gör att man vänder sig till andra, alternativa medier eller helt avstår från medier kan inte till fullo besvaras i denna studie, men ger intressanta frågeställningar till framtida studier.

Sammantaget kan konstateras att studien ger ett dystert resultat om man kopplar det till idealen om en objektiv och balanserad nyhetsrapportering: då gruppens upplevelser står i kontrast till detta. Man kan konstatera att gruppen upplever sig gestaltas på ett onyanserat sätt och att den mediala diskursen har en effekt utanför nyhetspuffar, TV-inslag och tidningsreportage.

8.2 Reflektioner kring genomförandet av studien

Trots ett gediget förarbete finns det alltid aspekter som kan komma att påverka resultatets validitet och tillförlitlighet. Det finns också alltid rum för förbättring för att studiens genomförande ska bli så bra som möjligt.

Ett problem som uppstod i rekryteringen var att det fanns svårigheter att hitta personer som var villiga att delta i studien. Det var i vissa fall svårt att beskriva syftet med studien och vad informationen skulle användas till, då inte alla var införstådda i vad en C-uppsats är och det dessutom fanns en språkbarriär. Språkbarriären var också ett problem hos vissa som kontaktades eller själva kontaktade författaren, då det inte skulle gå att genomföra intervjun på ett bra sätt på grund utav svårigheter att förstå varandra. Ett par av de som författaren hade kontakt med, eller som bekanta hade pratat med, kände också en oro över att behöva prata om trauman de bär på. Både de upplevelser de varit med om i sitt hemland, på flykten hit och i vissa fall också den situation de har i Sverige nu. I vissa fall var den rädslan så pass stor att de inte ville intervjuas även om det försäkrades om att de inte behövde prata om det. Ett liknande tema som kom upp var oron över hur uppgifterna skulle användas samt om de verkligen skulle kunna vara anonyma. Här kan man givetvis diskutera om författaren varit tillräckligt pedagogisk och ansträngt sig nog för att förklara syftet, genomförandet och försäkra om att uppgifterna är i ”säkra händer”. Språkbarriären har i detta fall också varit en bidragande orsak så en kombination av detta har påverkat hur många som varit med i studien. I kombination med att det funnits svårigheter i att rent praktiskt få till intervjuer, då ett par personer ställt in i sista minuten och/eller inte gått att få tag i, har detta påverkat antalet respondenter. Därmed kan man lyfta risken i att studien inte till fullo fyller en teoretisk mättnad. Även om detta är en kvalitativ studie och att ha ett stort antal respondenter inte är det huvudsakliga målet, kan det inte säkerställas att alla nyanser som behövts för att få ett helhetsgrepp kring studiens syfte har fångats upp. Där finns en genomgående problematik. Det hade varit önskvärt med fler intervjuer, även om de som ägt rum har bidragit med relevant information för att besvara studiens syfte och frågeställningar.

8.4 För framtida forskning

Något som var genomgående under litteratursökningen för relevant tidigare forskning, var den stora bristen på just detta. Det finns oerhört lite forskning om medieupplevelser och medieförtroende hos invandrare men också hos andra minoritetsgrupper. Mycket tidigare forskning fokuserar på medieinnehåll och i viss mån de effekter detta har, men det finns en stor brist på forskning kring upplevelser och uppfattningar hos de som blir omskrivna.

Därmed kan denna studies resultat, i kombination med bristen på tidigare forskning, vara ett incitament för att bedriva mer forskning kring medieupplevelser och förtroende hos invandrargrupper. Det finns ett stort behov av mer omfattande kvalitativa studier men det finns också stort utrymme för att göra kvantitativa studier.

8.5 Författarens avslutande ord

Att genomföra denna studie utan att bli berörd har varit omöjligt. Det är slående hur lite forskning det finns kring något som påverkar människor så mycket. Oavsett om det handlar om kvantitativa eller kvalitativa studier, eller på vilken nivå som forskningen ligger på, är det i slutändan alltid människor det handlar om. Kunskap är alltid det första steget för att förstå, och i det fall det behövs, förändra.

Min förhoppning är att framtidens medierapportering inte leder till att någon byter sida av vägen, när de ser en person som flytt för sitt liv för att komma hit.

Tack.

9. Källförteckning

Böcker

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., & Wängnerud, L. (2017). *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad (5:e uppl.)* Stockholm: Wolters Kluwer

Kvale, S., Brinkmann, S., & Torhell, S. (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun (3:e uppl.)* Lund: Studentlitteratur

Larsson, L. (2005). *Opinionsmakarna*. Lund: Studentlitteratur

Larsson, L., & Ekström, M. (2010). *Metoder i kommunikationsvetenskap (2:a uppl.)*. Lund: Studentlitteratur.

Rubin, H. J., & Rubin, I. S. (2005). *Qualitative Interviewing: The Art of Hearing Data (2nd ed.)*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Weibull, L & Wadbring, I (2014). *Massmedier – nya villkor för press, radio och tv i det digitala medielandskapet (11:e uppl.)*. Stockholm: Ekerlids förlag.

Wibeck, V. (2010). *Fokusgrupper: Om fokuserade gruppintervjuer som undersökningsmetod (2:a upplagan)*. Lund: Studentlitteratur.

Digitala källor

Anderson et al., (2017). Sjunkande förtroende för svenska medier? En analys av hur medborgarnas medieförtroende och betydelsen av partisympati har förändrats mellan 2014 och 2016. (Trudeson.), *Misstroende mot medier* (s. 84-98) Kapish produktion, Stockholm

Aftonbladet (2018). *Gymnasielagen får tillämpas – berör tusentals ensamkommande*. Hämtad 2019-12-12 från <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/oRbQvB/gymnasielagen-far-tillampas-beror-tusentals-ensamkommande>

Allmänhetens pressombudsman (2019). *Pressetik*. Hämtad 2019-11-14 från <https://po.se/pressetik/>

Andersson, U (red.) (2018). *Förtroende för svensk nyhetsrapportering*. SOM-institutet

Blankspot (2016). *Uppdrag: Afghanistan*. Hämtad 2019-12-12 från <https://www.blankspot.se/uppdrag-afghanistan/>

Expressen (2018). *De fick regeringen att svänga om afghanerna*. Hämtad 2019-12-12 från <https://www.expressen.se/nyheter/val-2018/integration--invandring/de-fick-regeringen-att-svanga-om-afghanerna/>

Flashback (2018). [De 9000 ensamkommande Afghanska barnen - vad kan vi förvänta oss av dem?](https://www.flashback.org/t2979966) Hämtad 2019-12-12 från <https://www.flashback.org/t2979966>

Martinsson, J & Andersson, U (red.) (2018). *Svenska trender 1986–2017*. SOM-institutet.

Medieakademin (2019). *Förtroendebarmetern - Allmänhetens förtroende för institutioner, politiska partier, massmedier & företag*. Hämtad 2019-11-08 från <https://medieakademien.se/wp-content/uploads/2019/03/F%C3%B6rtroendebarmetern-2019-1.pdf>

Migrationsverket 1 (2019). *Statistik - asyl*. Hämtad 2019-11-08 från <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik/Asyl.html>

Migrationsverket 2 (2019). *Asylärenden - beslut*. Hämtad 2019-12-03 från https://www.migrationsverket.se/download/18.4cb46070161462db113176/1546509753459/Avgjorda_asyl%C3%A4renden_2018_-_Asylum_decisions_2018.pdf

Migrationsverket 3 (2019). *Skydd och asyl i sverige*. Hämtad 2019-11-15 från <https://www.migrationsverket.se/Privatpersoner/Skydd-och-asyl-i-Sverige/Forlanga-tillstand.html>

Nationalencyklopedin (2019) *Uppslagsverk - nationell majoritet*. Hämtad 2019-11-14 från <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/nationell-minoritet>

Samhällsnytt (2019). Miljöpartiet motionerar om amnesti för 'ensamkommande' afghaner. Hämtad 2019-12-12 från <https://samnytt.se/miljopartiet-motionerar-om-amnesti-for-ensamkommande-afghaner/>

Svenska Afghanistankommittén (2017). *Afghaner på flykt*. Hämtad 2019-11-15 från <https://sak.se/afghanistan/flykt/afghaner-pa-flykt>

Svenska journalistförbundet (2019). *Yrkesregler*. Hämtad 2019-11-14 från <https://www.sjf.se/yrkesfragor/yrkesetik/spelregler-press-radio-och-tv/yrkesregler>

SVT nyheter (2017) *Detta har hänt med gränskontrollerna*. Hämtad 2019-11-15 från <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/detta-har-hant-granskontrollerna>

International Committee of the Red Cross (2004) *Inter-agency Guiding Principles on UNACCOMPANIED and SEPARATED CHILDREN*. Geneva, Switzerland.

The Economist. (2018). *Democracy Index 2018: Me too? Political participation, protest and democracy*. London: The Economist, Intelligence Unit.

TV4-nyheterna. (2015, 6/9). Refugees Welcome-manifestationen: "Mitt Europa bygger inte murar" - Nyheterna (TV4). Hämtad 2019-11-15 från <https://www.youtube.com/watch?v=HFpGjX5c5Wk&t=3s>

Utrikespolitiska Institutet (2019). *Länder och områden - Afghanistan*. Hämtad 2019-11-14 från <https://www.ui.se/landguiden/lander-och-omraden/asien/afghanistan/>

Medieombudsmannen (2019). *Publicitetsregler*. Hämtad 2019-01-03 från <https://medieombudsmannen.se/publicitetsregler/>

Wicklén Johan (red). (2019, 11/10. Korrespondent om säkerhetsläget på plats i Afghanistan. SVT. Hämtad 2019-11-14 från <https://www.svt.se/nyheter/utrikes/svt-s-korrespondent-om-sakerhetslaget-pa-plats-i-afghanistan>

Lagar

SFS 2017:353. *Lag om uppehållstillstånd för studerande på gymnasial nivå*. Stockholm: Justitiedepartementet.

SFS 1949:105. *Tryckfrihetsförordningen*. Stockholm: Justitiedepartementet.

Artiklar

Abid, Raith Zeher, Shakila Abdul Manan, and Zuhair Abdul Amir Abdul Rahman. (2017) "‘A Flood of Syrians Has Slowed to a Trickle’: The Use of Metaphors in the Representation of Syrian Refugees in the Online Media News Reports of Host and Non-host Countries." *Discourse & Communication* 11(2): 121-40.
Doi:10.1177/1750481317691857

Berry, M, Garcia-Blanco, I, Moore, K. (2015). "Press Coverage of the Refugee and Migrant Crisis in the EU: A Content Analysis of Five European Countries." Cardiff School of Journalism, Media and Cultural Studies

Braun, V & Victoria Clarke (2006) "Using thematic analysis in psychology." *Qualitative Research in Psychology*, 3:2, 77-101
Doi: 10.1191/1478088706qp063oa

Cock, Rozane De, Stefan Mertens, Ebba Sundin, Lutgard Lams, Valeriane Mistiaen, Willem Joris, and Leen D’Haenens. (2018) "Refugees in the News: Comparing Belgian and Swedish

Newspaper Coverage of the European Refugee Situation during Summer 2015."

Communications 43(3): 301-23.

Eberl, J-M., E Meltzer, C., Heidenreich., T. Herrero, B., Theorin, N., Lind, F. Berganza, R., G Boomgaarden, G., Schemer, C., & Strömbäck, J. (2018) "The European Media Discourse on Immigration and Its Effects: A Literature Review." *Annals of the International*

Communication Association 42(3): 207-219.

doi:10.1080/23808985.2018.1497452

Horsti, K. (2008). Overview of Nordic Media Research on Immigration and Ethnic Relations. *Nordicom Review*, 29(2), 275–293.

Doi: 10.1515/nor-2017-0191

Igartua, J., Moral-Toranzo, F., & Fernández, I. (2011). "Cognitive, Attitudinal, and Emotional Effects of News Frame and Group Cues, on Processing News About Immigration." *Journal of Media Psychology: Theories, Methods, and Applications*, 23(4), 174–185.

Doi: 10.1027/1864-1105/a000050

Kamenova, Denitza. (2014)

"MEDIA AND OTHERING: HOW MEDIA DISCOURSE ON MIGRANTS REFLECTS AND AFFECTS SOCIETY'S TOLERANCE." *Politické Vedy* 2(2): 170–84.

Doi: 13352741.2014

McLeod, Douglas M. M., David Wise, and Mallory Perryman. (2017) "Thinking about the Media: A Review of Theory and Research on Media Perceptions, Media Effects Perceptions, and Their Consequences." *Review of Communication Research* 5: 35-83.

Doi: 10.12840/issn.2255-4165.2017.05.01.013

Sawicki, V., Wegener, D. T., Clark, J. K., Fabrigar, L. R., Smith, S. M., & Durso, G. R. O. (2013). "Feeling Conflicted and Seeking Information: When Ambivalence Enhances and Diminishes Selective Exposure to Attitude-Consistent Information." *Personality and Social Psychology Bulletin*, 39(6), 735–747.

Doi: 10.1177/0146167213481388

Schierup, Carl-Ulrik, Aleksandra Ålund, and Anders Neergaard. (2018) "'Race' and the Upsurge of Antagonistic Popular Movements in Sweden." *Ethnic and Racial Studies* 41(10): 1837-854.

Doi: 10.1080/01419870.2017.1361541

Stavrakakis, Yannis, Jennifer McCoy, and Murat Somer. (2018) "Paradoxes of Polarization: Democracy's Inherent Division and the (Anti-) Populist Challenge." *American Behavioral Scientist* 62 (1): 43-58.

Doi: 10.1177/0002764218756924

Strömbäck, J, Andersson, F and Nedlund, E (2017). "Invandring I Medierna - Hur Rapporterade Svenska Tidningar åren 2010–2015?" (Delmi-rapport 2017:6) Delegationen för migrationsstudier, Stockholm.

Hanitzsch, Thomas, Arjen Van Dalen, and Nina Steindl. (2018) "Caught in the Nexus: A Comparative and Longitudinal Analysis of Public Trust in the Press." *The International Journal of Press/Politics* 23 (1): 3-23.

Doi: 10.1177/1940161217740695

Theorin, Nora. (2019). Exploring Media Use and Perceptions of Swedish News Media Among Immigrants During the Election Campaign 2018. *Statsvetenskaplig Tidsskrift, 2019, Vol. 121, Iss. 3, 121(3)*, Statsvetenskaplig Tidsskrift, 2019, Vol. 121, Iss. 3.

Tuchman, Gaye. (1976) "Telling Stories." *Journal of Communication* 26 (4): 93-97.

Doi: 10.1111/j.1460-2466.1976.tb01942..

10. Bilagor

Bilaga 1: Intervjuguide

Hur ser era medievanor ut? Vart tar ni del av nyheter, reportage och samhällsinformation?

Intervjuare ge exempel på olika medier: sociala medier, tidning, tidningar på nätet, TV, radio

Tar ni del av medier överhuvudtaget? Varför/varför inte?

Vilka medier använder ni mest? Varför?

Tar ni del av svenska medier?

Tar ni del av utländska medier eller medier på andra språk?

Känner ni att man kan lita på svenska medier överlag? Har ni förtroende för dem?

Ja/nej - varför?

Hur upplever ni mediernas rapportering om er och er situation överlag?

Tycker ni att den är mest positiv/rättvis eller negativ/orättvis, eller inget av det?

Kan ni ge exempel på något som varit positivt/negativt?

Tycker ni att rapporteringen stämmer överens med verkligheten?

Kan du berätta mer om hur du tänker kring det?

Finns det något medium (tidning, sida på sociala medier, online-site, TV/radiokanal) som ni tycker rapporterar mer positivt/rättvist eller negativt/orättvist än andra?

Finns det något medium ni undviker att ta del av? Finns det en speciell anledning till det?

Tycker ni att rapporteringen har förändrats över tid eller har det sett ungefär likadant ut?

Hur? Kan ni ge exempel?

Påverkar mediernas rapportering er?

Bryr ni er om vad som skrivs eller spelar det ingen roll?

Om ni känner att det påverkar er, *på vilket sätt?*

Har ni något övrigt ni vill säga?

Bilaga 2: Enkät inför gruppintervju

Hej!

Tack för att du vill vara med på den här intervjun. Det är helt frivilligt att vara med och du får avbryta intervjun när som helst om du behöver en paus eller inte vill vara med längre.

Du är helt anonym, det är bara jag som vet vad du heter. Dina kontaktuppgifter kommer inte spridas vidare.

Om det är något du inte förstår så är det bara att fråga.

Namn: _____

Ålder: _____

Telefonnummer: _____

Sysselsättning (går du i skolan, jobbar, eller inget av det)? _____

Vilket år kom du till Sverige? _____

Bilaga 3: Facebook-efterlysning

Alexandra Stenlund

15 november 2019

Efterlysning!

Jag skriver nu min kandidatuppsats i medie-och kommunikationskunskap och ska skriva om mediebilden av ensamkommande afghanska killar och hur det påverkar dem. Jag ska ha fokusgrupper (gruppintervjuer) och letar efter personer att intervjua!

Personerna jag ska intervjua ska vara killar från Afghanistan, ha kommit till Sverige mellan 2014-2017 och vara ensamkommande. Är du själv detta eller känner någon som du tror kan tänka sig delta, hör av dig!

Intervjuerna tar ca en timme, det krävs ingen större förberedelse och du får vara anonym. Intervjuerna sker i Göteborg eller Kungälv.

☀️ Dela gärna! ☀️

13

16 kommentarer 15 delningar

Gilla

Kommentera

Dela